

ASPECTES LEGALS I PRÀCTIQUES IL·LEGALS EN L'ÚS I OBTENCIÓ DE PELLIS

Treball presentat per:

**Ariadna Miguel Farré, Pedro Llabrés Gamundí,
Cristina Martinez Jimenez**

Curs Acadèmic 2011-2012

Bellaterra, 20 de Gener de 2012

Agraïments:
Gremi de Pelleters de Catalunya,
especialment al Sr. Enrique Villanueva
Piquer, secretari general.

INDEX GENERAL

1. INTRODUCCIÓ.....	5
2. HISTORIA I CULTURA DE LA PELLETERIA.....	6
3. SITUACIÓ ACTUAL DE LES PELLIS.....	9
3.1. Producció i comerç d'adobats.....	9
3.2. Producció i comerç de pells de cria.....	14
3.2.1. Animals de cria.....	16
3.3. Pells salvatges.....	21
4. LLISTAT D'ESPÈCIES QUE S'UTILITZEN O S'HAN UTILITZAT EN PELLETERIA.....	24
5. LEGISLACIÓ.....	36
5.1. Explotacions d'animals de pell.....	36
5.2. Regulació de la caça d'animals de pell.....	41
5.2.1. Caça de foques.....	47
1. Canadà.....	47
2. Grenlàndia.....	48
3. Namíbia.....	50
4. Noruega.....	51
5. Rússia.....	53
6. Suècia.....	54
7. Regne Unit –Escòcia-.....	56
5.3. Sacrifici d'animals de pelleteria.....	57
5.4. Comerç de pells.....	60
5.4.1. Gos i Gat.....	63
5.4.2. Foques.....	65
6. ETIQUETATGE I ETIQUETA AO EN PRODUCTES DE PELLETERIA.....	68

7. ORGANITZACIONS INTERNACIONALS DE PELLETERIA I PROTECCIÓ DELS ANIMALS.....	71
8. EL COMERÇ DE PELLIS: UN GRAN CONFLICTE ÈTIC.....	75
9. COMERÇ LEGAL.....	80
10. CAÇA FURTIVA.....	85
11. ENQUESTES I OPINIONS.....	88
12. ENTREVISTA.....	94
13. CONSLUSIONS.....	97
BIBLIOGRAFIA.....	100

1. Introducció

El comerç de pells és sens dubte una qüestió que ha comportat, i comporta, una gran controvèrsia en la societat actual. A més del conflicte moral que es crea entre amants d'aquesta matèria i defensors dels animals, existeix un altre conflicte al marge de la moral i la ètica de cadascú: el conflicte legal. Són moltes les pràctiques il·legals que es duen a terme per tal d'aconseguir un benefici a partir, no només de les pells, sinó també d'altres productes obtinguts directament dels animals, com per exemple el marfil, i que es realitzen al marge de la legalitat; en molts casos fent servir animals d'un entorn salvatge i alterant greument la fauna i l'ecosistema on viuen. Però no només intervenen els medis salvatges en aquestes pràctiques, sinó que també espècies típicament comercials en són objecte.

Actualment, sembla que hi ha un desconeixement informatiu entorn a l'origen de la matèria prima de la pelleteria. Tota la feina enfocada en aquest món és de difícil recopilació i fiabilitat, ja que la informació prové de caçadors, paranyers, grangers, científics, pelleters, consumidors, funcionaris, etc. i cada grup presenta un nivell cultural i científic diferent.

En aquest treball pretenem exposar la legislació actual que regula el comerç de les pells, els requisits legals per a la seva obtenció i venda, així com algunes de les pràctiques al marge d'aquesta legislació, que tants enfrontaments ètics i legals provoquen, així com alguns dels diferents punts de vista en aquest camp donant així l'oportunitat d'expressar la seva opinió tant a la gent que està en contra d'aquestes pràctiques com a la gent que viu d'aquest sector.

2. Historia i cultura de la pelleteria

La paraula pell ve del llatí “*pellis*”, comú en totes les llengües romàniques: capa de teixit resistent i flexible que recobreix el cos dels animals. El cuiro, del llatí “*curium*”, significa pell dels animals adobada.

L'origen de les pells animals com a element per a l'ús humà es remunta a la prehistòria, a una data simbòlica en que un caçador, comparant el seu cos amb el d'un animal mort, va observar la seva inferioritat quant a protecció tèrmica i es va cobrir amb aquesta matèria, que actuava com a un perfecte aïllant tèrmic. Des d'aquell moment els canvis han anat progressant i la indústria de la pell ha anat incorporant noves tecnologies en els processos industrials, fent que aquest sector presenti un creixement accelerat i permanent. La indústria de la pell va estar íntimament lligada a la de la pedra, trobant-se ja a l'època del Paleolític ganivets i raspadors de sílex destinats a l'especejament dels animals sacrificats i treball de la pell.

Per obra de l'atzar, l'home primitiu va aprendre algunes tècniques per preservar durant cert temps les pells dels animals que caçava. Amb molta probabilitat, va ser en assentament propers al mar, on pells de porc senglar o d'antílop abandonades sobre l'arena humida de la platja van aparèixer endurides i sense símptomes de putrefacció després de varis dies, concebant la idea del curat per salaó. Gràcies a altres pells que exposades a l'aire mostraren una major resistència va aparèixer el concepte de curat per assecat. Entre rituals i jocs amb foc i fum dels assentaments va aparèixer el curat per fumat com un altre mètode per conservar les pells. Per altra banda, aquelles pells que es deixaven sobre troncs o dins aigües pantanoses adquirien una major consistència i eren més dúctils, també passava amb aquelles pells deixades entre herba seca i residus vegetals; aquest fet s'aconseguia gràcies a l'acció dels tanins que en fermentació destruïen la queratina de l'epidermis i la caiguda dels pels de la pell, adobant la pell i transformant-la en cuir.

Durant molt de temps les pells han estat un símbol de poder i prestigi. Els egipcis consideraven que la pell del lleopard tenia un poder sobrenatural i per tant aquest tipus de pells formaven part de la vestimenta dels sacerdots. En el cas dels indis

americans, els grans caps portaven plomes d'animals segons el seu rang. L'any 900 d.C i sobretot al segle XVII a França i Prússia, les pells van passar formar part de la indumentària dels diferents estaments de la societat, és a dir a cada estament social li pertanyien un tipus de pell determinades: els reis i prínceps lluien pells d'ermini mentre que els nobles duïen pells de llop, linx, fures, i la resta del poble portava pells de cabra, ovella, llebre i conill.

A partir del 1500 amb el descobriment d'Amèrica, es van començar a importar nous tipus de pells com el castor o el visó. Al 1800 es comencen a comercialitzar pells d'opòssum, ós rentador, ovelles karakul i altres tipus d'animals provinents d'Austràlia.

La cria intensiva d'animals de pelleteria va començar a finals del segle XIX a Amèrica i es va estendre a Europa a principis del segle XX, ja que es va començar a tenir consciència de la disminució important del nombre d'individus d'algunes espècies pelleteres. D'aquesta manera al 1910 es van començar a protegir espècies com les martes cibelines, seguides al 1920 per les otàries. Per tant, les granges van convertir-se una font important per a l'obtenció de pells.

Al 1971 es prohibeix la comercialització de lleopard, ocelot, guepard, jaguar i algunes espècies amenaçades de llúdria, en un acord entre IFTF WWF i IUCN. També sense lleis es va deixar de comercialitzar i treballar amb pells de foques joves gairebé fins que va disminuir en gran mesura.

Espanya

En quan a la situació d'Espanya, la guerra civil espanyola va fer que la demanda de pells es mantingues però al mateix temps s'havia prohibit la importació de pells, per la qual cosa es van utilitzar pells d'ovelles i cabres adobades i tenyides al propi país. Durant la dictadura, es van crear a Espanya granges d'ovelles karakul, xinxilles i visons.

Adobat

Avui en dia podem seguir dividint en quatre grans grups els tractaments físics i químics que experimenten les pells durant la seva elaboració per la pelleteria.

- Treballs de ribera: Són aquells treballs destinats a la preparació de les pells pel seu adobament.
 - Remull, rehidratació i neteja
 - Pelat, depilació, eliminació d'epidermis i del pel o llana,
 - Retut, aflaixament de l'estructura fibrosa de col·lagen.
- Adobament: Treballs destinats a transformar les pells en un material resistent, durable i imputrescible.
 - Adobament pròpiament dir
 - Readobament, complementari a l'anterior.
 - Rebaixat, ajustament i igualació definitiva del gruix apropiat.
 - Tenyit, tint o coloració de les pells.
 - Lubricació, definitiu per obtenir el tacte, suavitat i flexibilitat desitjats.
- Condicionament i assecat: Processos de preparació de les pells per l'acabat. Inclou l'escorregut, eliminació màxima de l'aigua.
 - Repassat, estirat i allisat per l'eliminació d'arrugues i recuperació de la màxima superfície possible.
 - Preassecat.
 - Estovat, per donar la morbidesa i suavitat desitjada
 - Assecat, obtenció definitiva del grau d'humitat de les pells.

Acabat.: Procés que donarà definitivament l'aspecte, color, brillantor, toc (per fer referència a la sensació del tacte que te la pell, suau, sedós, cerós, greixós...) y propietats destinades al seu ús esperat.

3. Situació actual del sector de les pells

Actualment trobem dues variants de producció i comercialització de pells: per una banda les pells per adobar i per altra les pells per la indústria pelletera.

En el primer grup hi trobem majoritàriament les pells d'animals de producció com són el bestiar boví, oví, cabrum, porcí i equí i altres espècies com els búfals, l'ús dels quals habitualment es basa en la producció primària de carn i/o llet, sent la pell un producte secundari. També hi ha altres animals que no pertanyen a la producció intensiva com els primers i dels que s'utilitza la seva pell, en aquest cas sense pèl, per altres fins diferents de la indústria pelletera, com són els rèptils.

En el segon grup hi trobem les pells destinades a la indústria pelletera, és a dir, la importància d'aquestes pells resideix en el tipus de pelatge de cada espècie. Dins d'aquest grup hi trobem una gran quantitat d'espècies diferents com guineus, certes espècies d'ovelles, marmotes, felins salvatges, ratolí mescat, castors, conills, llebres, llúdries, foques, i un llarg etcètera.

3.1. Producció i comerç d'adobats

Segons un estudi de la FAO de l'any 2006, la Unió Europea ocupava el cinquè lloc en població de bestiar boví a nivell mundial amb 76,3 milions de caps, per sota de Índia, Brasil, China i EUA. Tot i així, la producció al 2006 va ser de 657 milions de tones de adobats i pells de boví. La producció europea d'adobats suposa el 25% de la producció mundial de cuir.

Els adobats bovins suposen al voltant del 62% del total de producció del sector, seguit de l'oví amb i sense llana que representa el 21%, i el 12% restant al l'adobat de pell de cabres, porcs, conills i rèptils.

Encara que en la producció de adobats bovins és Amèrica qui lidera les produccions, Àsia és el major productor d'adobats del món, gracies a l'augment que ha mostrat durant els últims anys (Fig.1, Fig.2, Fig.3):

Producció d'adobats d'origen oví en tones a nivell mundial

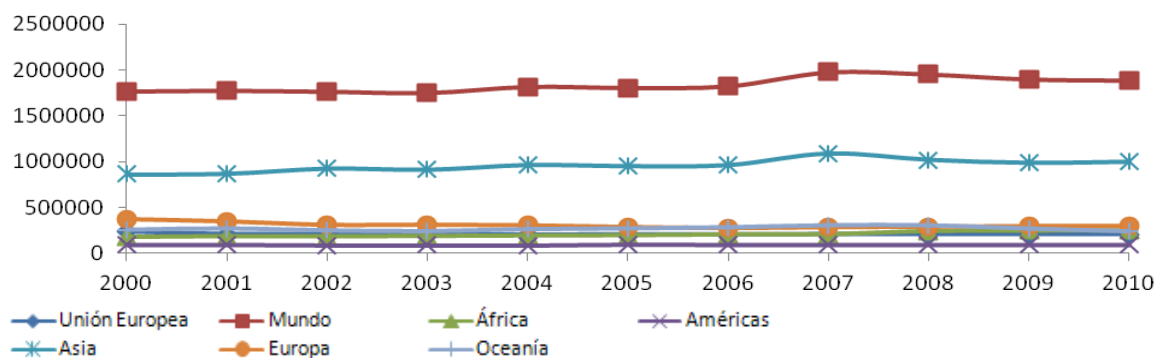

Figura 1. FAO (<http://faostat.fao.org>)

Producció d'adobats d'origen caprí en tones a nivell mundial

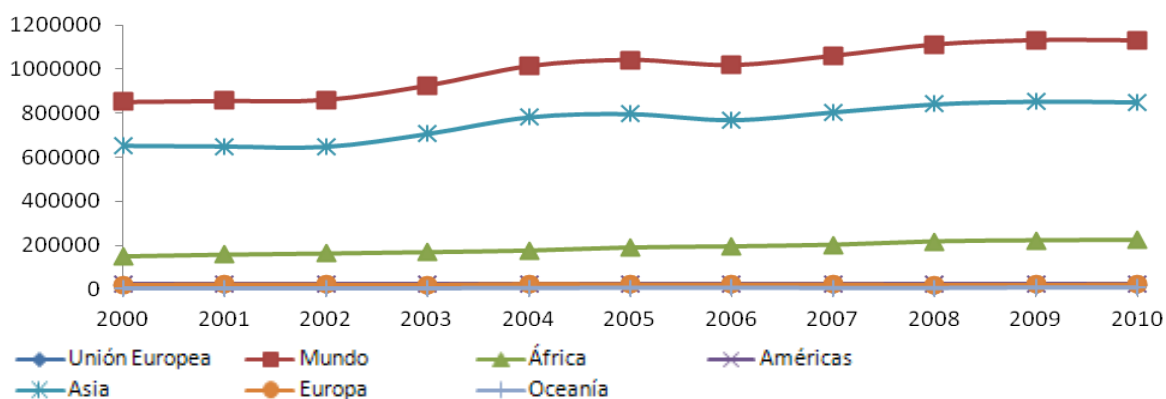

Figura 2. FAO (<http://faostat.fao.org>)

Producció de pells d'ovella amb llana en tones a nivell mundial

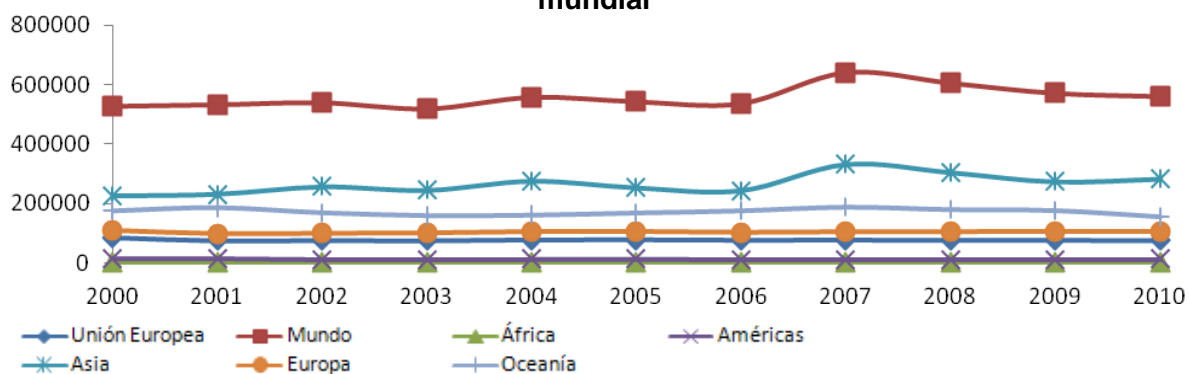

Figura 3. FAO (<http://faostat.fao.org>)

En els següents gràfics podem veure com el sector d'adobats bovins a nivell europeu està liderat per França, Alemanya i Itàlia seguides a distància pel Regne Unit i Espanya (Fig.4).

Producció d'adobats d'origen boví en tones a la UE

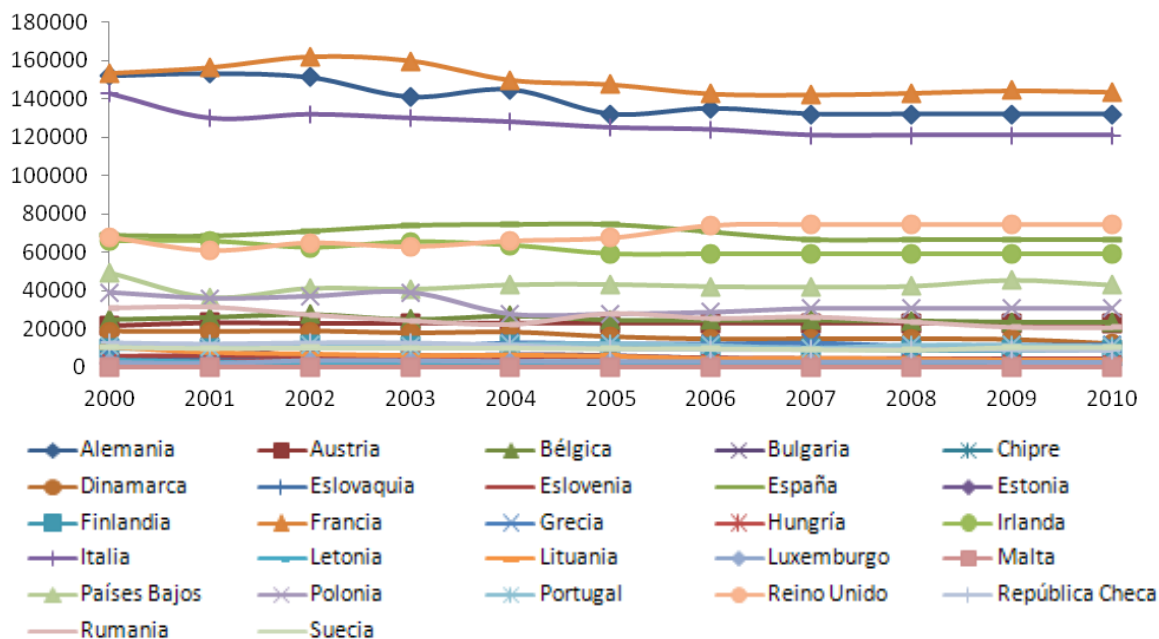

Figura 4. FAO (<http://faostat.fao.org>)

Pel que fa als adobats d'origen oví, el Regne Unit mostra una clara dominància en el sector juntament amb la producció de pell ovina amb llana. Molt per sota trobem Espanya juntament amb Letònia liderant la resta de la Unió Europea (Fig.5, Fig.6).

Producció d'adobats d'origen oví en tones a la UE

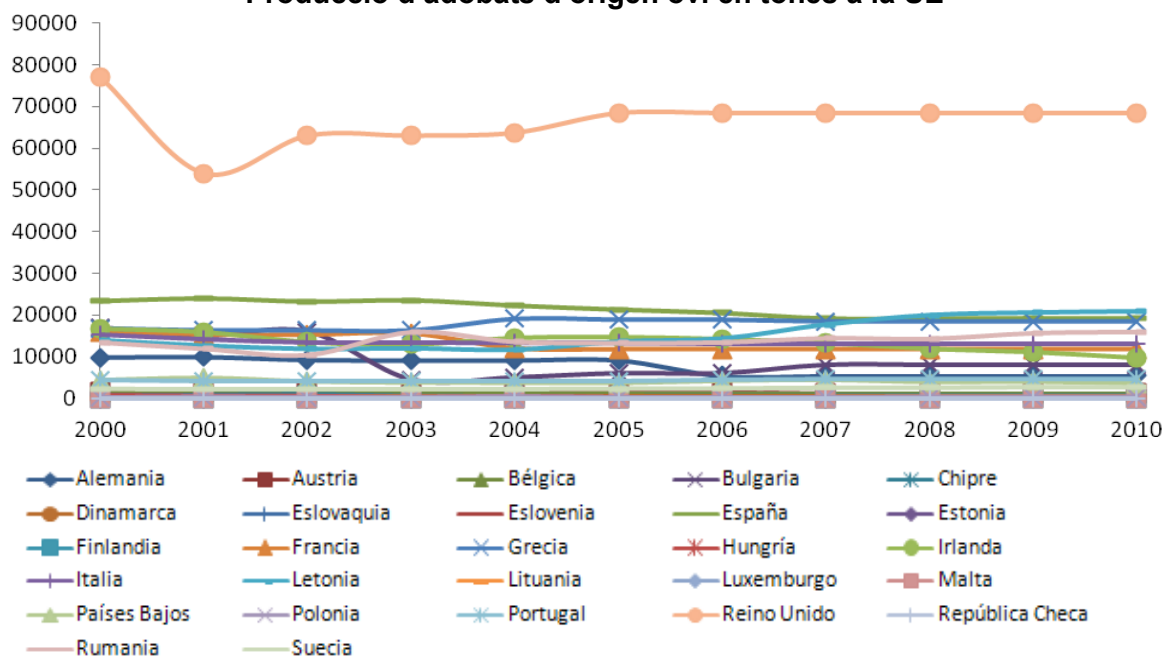

Figura 5. FAO (<http://faostat.fao.org>)

Producció de pells d'ovella amb llana en tones a la UE

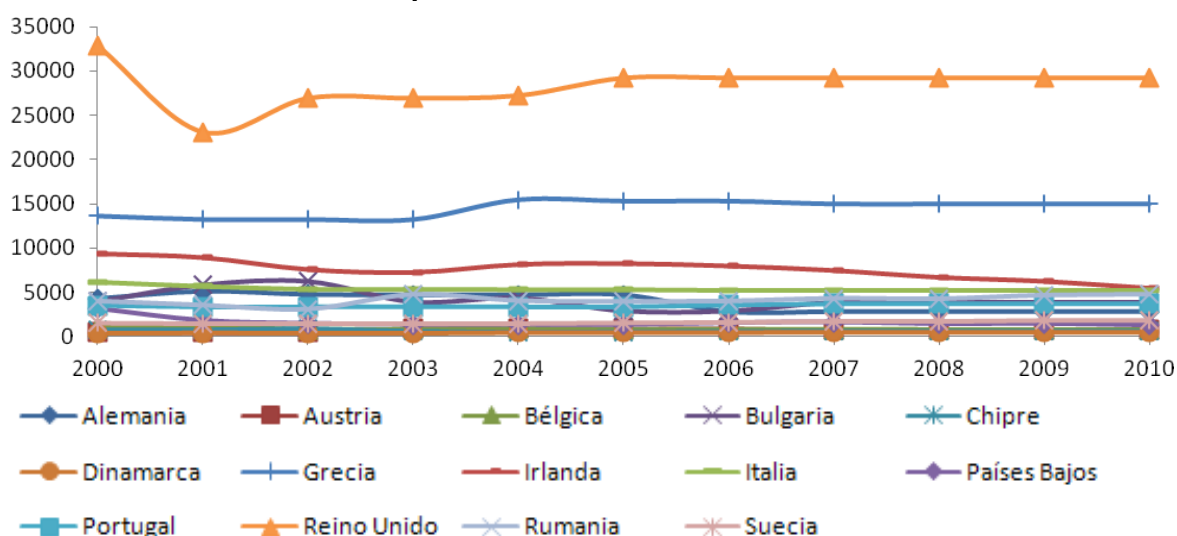

Figura 6. FAO (<http://faostat.fao.org>)

Dins la producció d'adobats caprins Espanya tot i estar entre els sis primers països de la UE, presenta una suau, però contínua disminució al llarg dels darrers anys; el país que lidera aquesta producció és Grècia molt per sobre de la resta de països (Fig.7).

Producció d'adobats d'origen caprí en tones a la UE

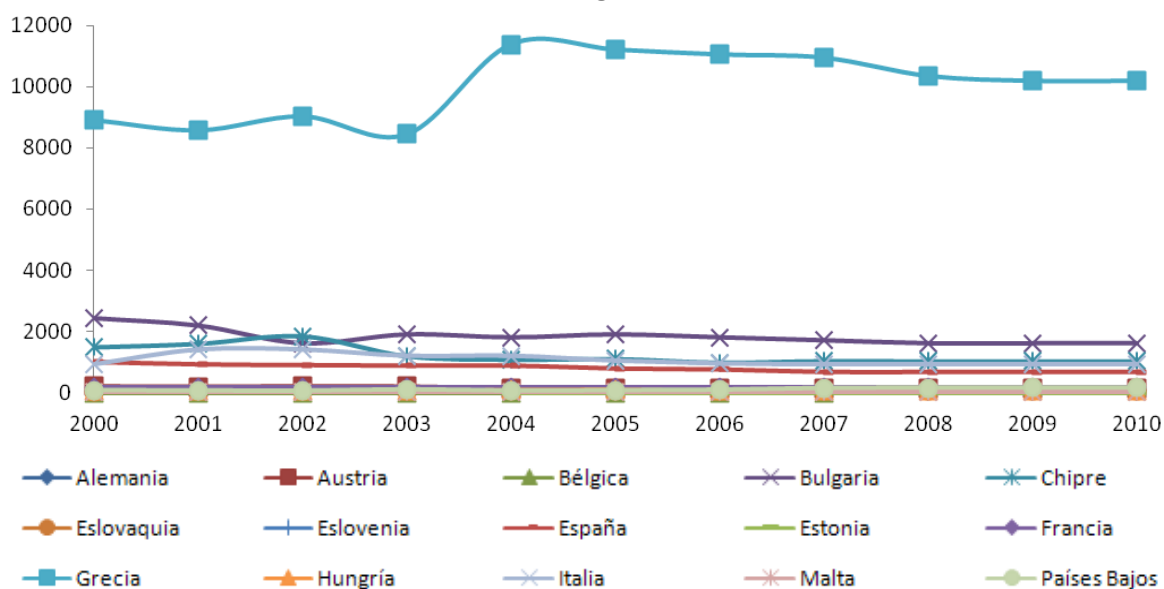

Figura 7. FAO (<http://faostat.fao.org>)

També hem de dir que en els últims anys Itàlia presenta una producció notable d'adobats procedents de búfals (Fig.8).

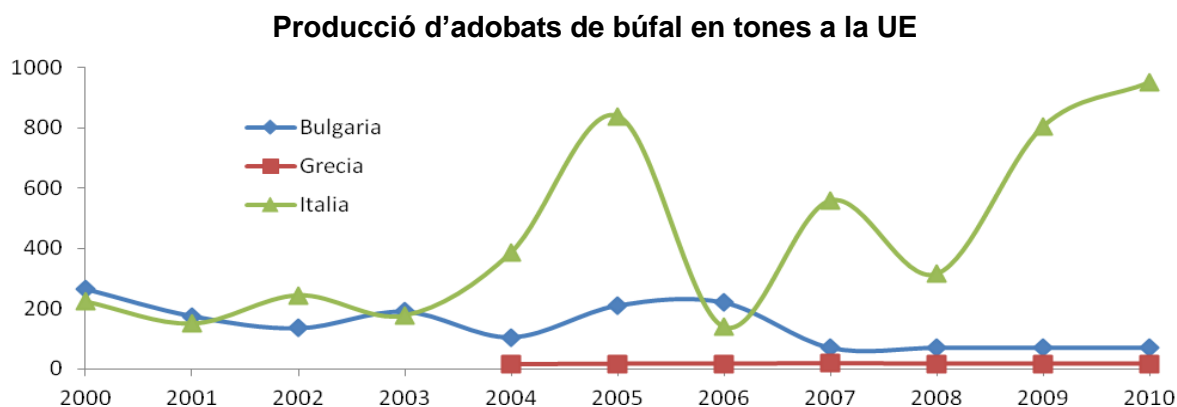

Figura 8. FAO (<http://faostat.fao.org>)

El cuir és el principal producte del sector de les pells. La major part del cuir, és a dir, un 50% es destina a la producció de calçat, un 20% a la fabricació de vestits, un 17% per a la tapisseria i un 13% en altres tipus de productes de cuir (Fig.9).

Gráfico 52.1
Unión Europea: Productos del sector de pieles, cuero y sus manufacturas 2003-2005

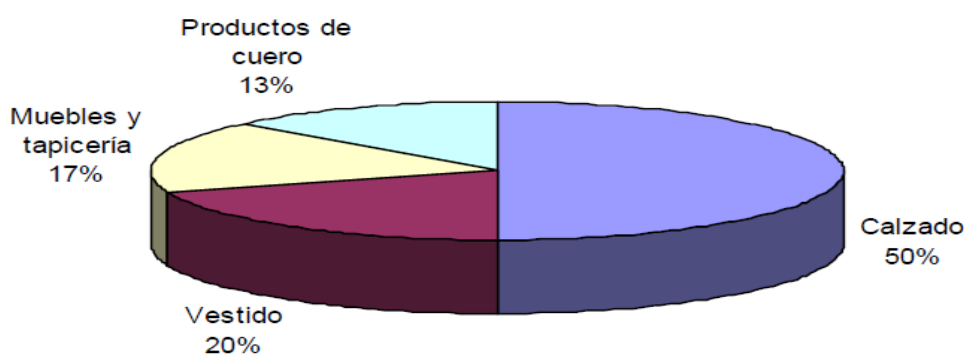

Figura 9. Confederation of National Associations of Tanners and Dressers of the European Community (COTANCCE)

El sector dels adobats porta una gran tradició a Espanya que amb el temps ha anat evolucionant i tecnificant-se. Actualment presenta més de 100 empreses concentrades, la majoria, a Catalunya, la Comunitat Valenciana i Murcia.

El preu del cuir a anat a la baixa des del 2002 coincidint amb la inestabilitat econòmica actual que provoca una disminució de la demanda d'aquesta mena de productes. A més, els productors estan menys disposats a pagar preus més alts per les matèries primeres. A més a més, el dolar és més dèbil que l'euro cosa que fa que la rendibilitat sigui inferior, és a dir, els productors europeus compren matèries primeres amb euros i les venen amb dòlars, cosa que fa que el marge de guanys disminueixi.

No hi ha subsidis directes a la indústria de pells i adobats, si no que aquests van destinats al sector boví.

3.2. Producció i comerç de pells de cria

Actualment, el 85% de les pells comercialitzades provenen d'animals criats en captivitat, és a dir, en granges. La distribució actual de la cria intensiva d'animals de pells és la que ens mostra el següent mapa (Fig.10):

Figura 10. IFTF- EFBA

Tot i això, la major part de la producció de pells de granja esta ubicada a Europa que produeix un 59,8% de la producció mundial, seguit de China amb un 24,87%, tal i com ens mostra el gràfic (Fig.11):

Total skins production

Figura 11. EFBA- Annual report 2010

El sector de les pells, és un sector que mou gran quantitat de diners en la UE. Segons la EFBA, en el seu informe anual del 2010 afirma que el valor de les pells de cria de la UE és de 1,5 bilions d'euros. Amés a més, el valor de les vendes a la UE ha anat augmentant de forma que entre el 1998 i el 1999 el valor de les vendes era de 3936 milions d'euros i al període de 2002 al 2003 aquest valor havia augmentat fins a 4525 milions d'euros.

Hem de tenir en compte que una part important d'aquest sector, són les exportacions a tercers països donades les quantitats de producció que té actualment la UE. D'aquesta manera, Dinamarca és el principal productor i exportador de pells de visó, mentre que Finlàndia és el principal productor mundial i exportador de pells de guineu.

Dins de la UE, la cria com ja hem vist està ubicada principalment als països nòrdics – Dinamarca, Finlàndia i Països Baixos- en canvi els països més importants a nivell de la producció de peces de pell són: Grècia, Itàlia, Alemanya i Espanya. La UE no és tan sols el principal productor de pells i productes acabats de pell, si no que també n'és el principal consumidor.

El diagrama de flux de la indústria pel·letera des de la producció en les explotacions, fins al consumidor final dels productes és el següent (Fig.12):

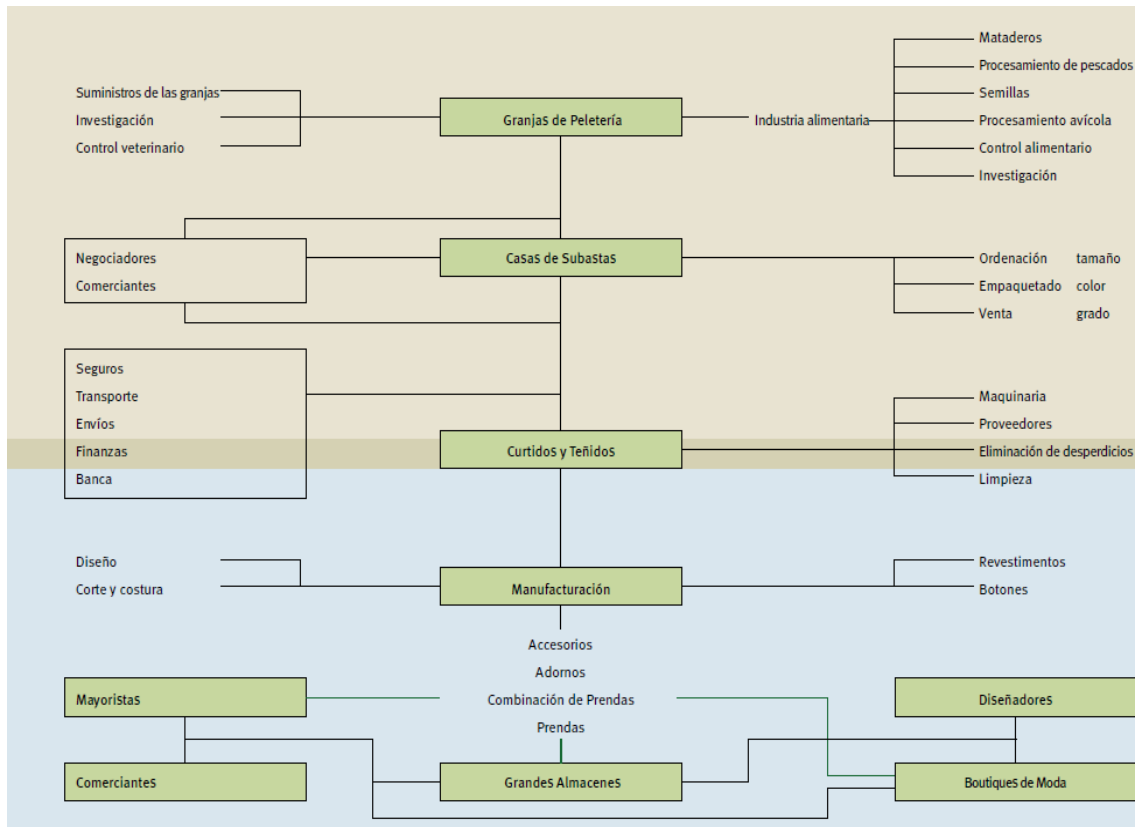

Figura 12. Wild fur book (IFTF)

Habitualment les pells són comprades per majoristes en cases de subhastes – les més importants estan ubicades a Copenhaguen, Hèlsinki, Oslo, San Petersburg, Seattle i Toronto - i posteriorment són processades per obtenir el producte final que serà el que s'ofereix al consumidor final.

Aquest sector, actualment dóna feina a 60000 persones i hi ha 7200 grangers a la UE. Si ens fixem en els països escandinaus, gairebé el 90% dels criadors es porten paral·lelament a la economia rural tradicional.

3.2.1. Animals de cria

Quan parlem de les pells fines provinents d'animals criats en granja, hem de tenir en compte la gran varietat d'espècies destinades a aquest propòsit. Les espècies

animals més importants en la producció de pells són: el visó, la guineu, la xinxilla i l'ós rentador. Dins d'Europa aquestes són les quatre espècies més predominants en les granges, la distribució de les granges i les seves produccions és la que es veu en el següent mapa, on els països en blau són els membres de la EFBA (Fig.13):

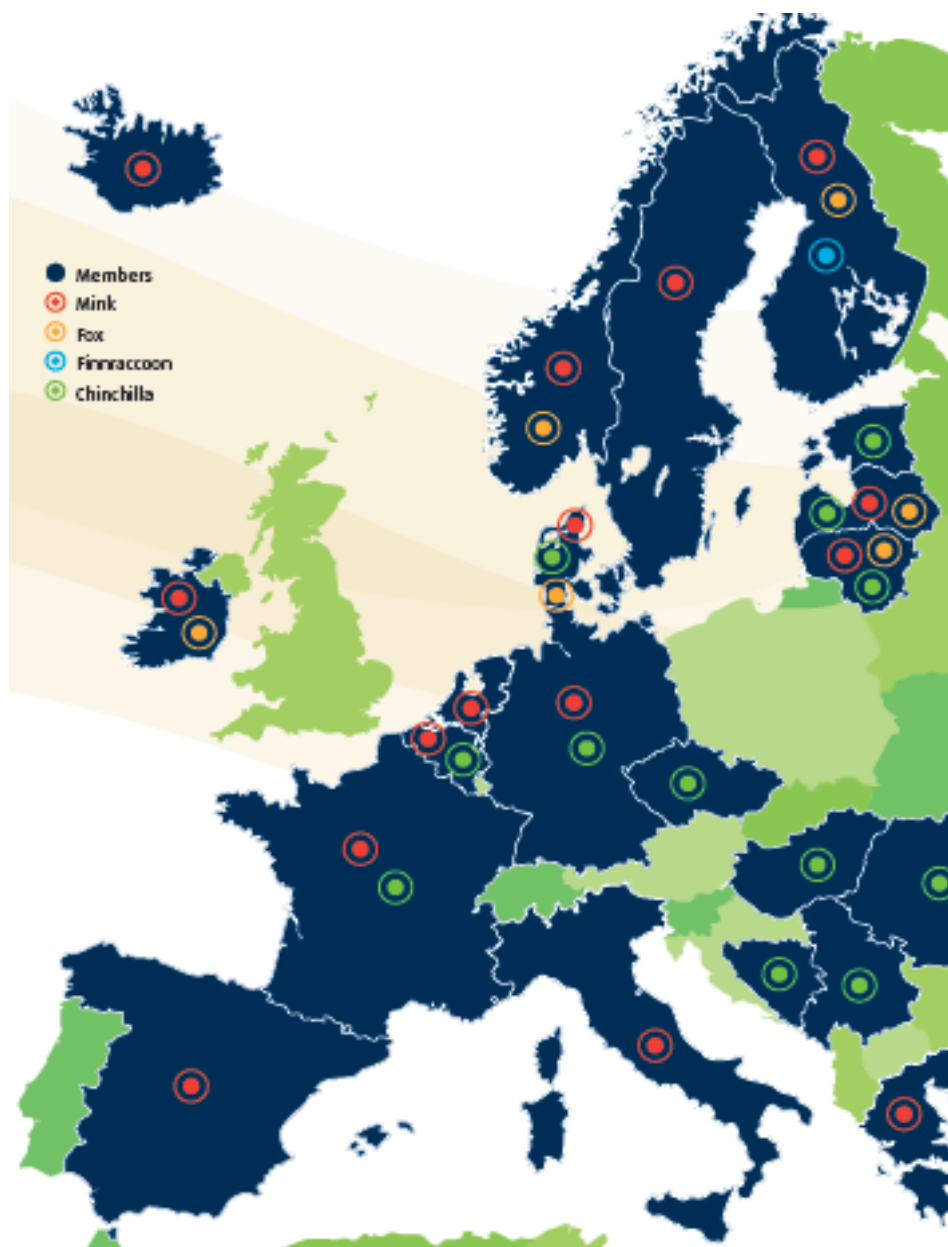

Figura 13. EFBA- Annual report 2010

Si mirem l'informe anual de la EFBA, veiem la producció per separat de cada país per espècies, en la taula següent (Fig.14):

Countries	Mink	Fox	Finnraccoon	Chinchilla	Total
Belgium	150 000	-	-	100	150 100
Bosnia	-	-	-	6 000	6 000
Czech Republic	-	-	-	2 200	2 200
Denmark	14 600 000	7 000	-	24 000	14 631 000
Estonia	-	-	-	4 650	4 650
Finland	2 000 000	1 800 000	130 000	-	3 930 000
France	160 000	-	-	-	160 000
Germany	350 000	-	-	-	350 000
Greece	500 000	-	-	-	500 000
Holland	4 750 000	-	-	-	4 750 000
Hungary	-	-	-	14 000	14 000
Iceland	160 000	-	-	-	160 000
Ireland	200 000	50	-	-	200 050
Italy	125 000	-	-	-	125 000
Latvia	300 000	9 000	-	3 088	312 088
Lithuania	445 000	1 150	-	-	446 150
Norway	500 000	160 000	-	-	660 000
Romania	-	-	-	17 000	17 000
Serbia	-	-	-	10 000	10 000
Spain	491 000	-	-	-	491 000
Sweden	1 000 000	-	-	-	1 000 000
Total	25 731 000	1 977 200	130 000	81 038	27 919 238

- Figures taken out from Copenhagen Fur, Finnish Fur Sales and Wanger Ltd

- Figures not including Poland

Figura 14. EFBA- Annual report 2010

Aquesta taula ens mostra que les produccions més importants a nivell de la UE són les de visó i guineu:

Visó

Com ja hem dit, la majoria de comerç de pells procedeix de la cria, en el cas del visó el percentatge és del 99%. Dins de la producció mundial, la UE segueix representant una part molt important de la producció de pells de visó amb un 59,87% que en quantitat es tradueix en 30 milions de pells en un any. Com en els

cas de la producció general de pell la següent font important de producció de pells de visó és China amb un 23,92% (Fig.15):

Figura 15. EFBA- Annual report 2010

A Espanya, la pell de visó és la que més beneficis econòmics dóna a la indústria pelletera. Cada abric es ven entre tres mil i cinc mil euros. Les darreres dades estadístiques oficials sobre el número de granges de visons a Espanya del Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí (MARM) són del 1992, on se'n comptabilitzaven 214 incloent les que estaven tancades. El mateix informe redacta que al 1989 existien 320 granges. Per altra banda, AGAVI i l'Organització empresarial espanyola de pelleteria (OEEP) afirmen que actualment hi ha unes 70 granges actives a Espanya. No obstant els propis pelleters en una notícia del 2005 a "La voz de Galicia" reconeixien que el 90% de la producció estava a Galicia amb unes 32 granges actives. Un equip d'investigacions de "Igualdad Animal" assegura haver comprovat in situ la situació actual de cada granja, afirmant que actualment hi ha 38 granges actives a Espanya. Com veiem a la següent gràfica, es evident que el nombre de granges disminueixen considerablement (Fig.16):

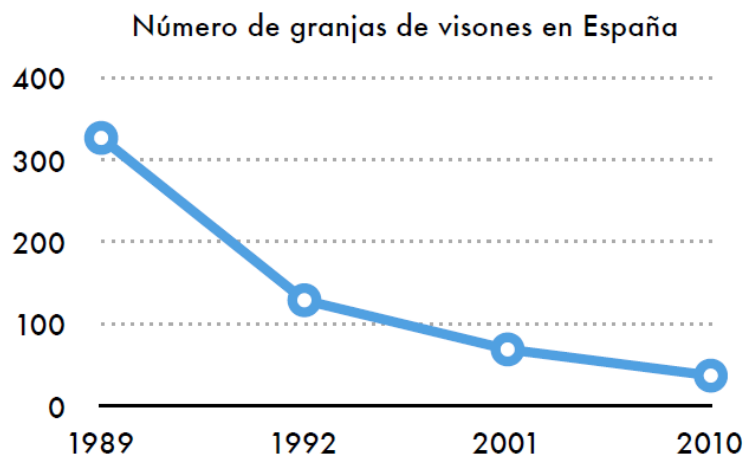

Figura 16. Informe granjas de visones (Igualdad Animal)

Guineu

Com podem veure en el següent gràfic la producció de pell de guineu al món té una producció similar, és a dir, Europa segueix sent el major productor de pells de guineu del món amb uns 2,1 milions de pells per any i China és el segon país més productor (Fig.17).

FOX production

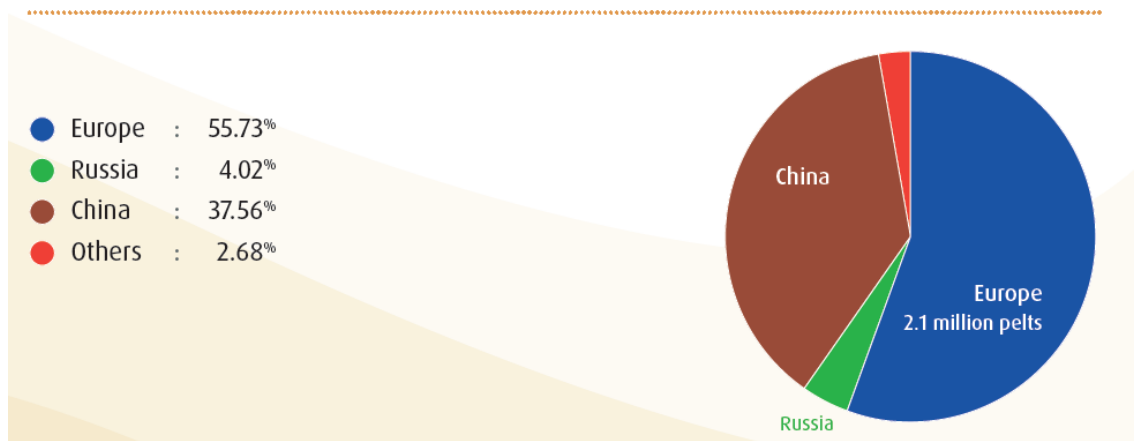

Figura 17. EFBA- Annual report 2010

Ovelles Karakul

Les ovelles karakul són una espècie originària d'Àsia central però a principis de segle XX es va estendre la seva producció fins a Afganistan. És un animal

preparat per sobreviure en condicions de sequera prolongada per la qual cosa actualment trobem explotacions prop dels deserts del sud-est africà (1907).

El seu ús en pelleteria es va motivar quan les prohibicions de caça de diferents animals pelleters augmentaven i per tant era necessari l'ús de pells d'altres animals. En aquest moment la importància pelletera d'aquestes ovelles augmenta de forma important.

Els animals més usats en aquest moment són les cries de 1-5 dies de vida que tenen un pèl molt rissat i suau, el nom que reben aquestes pells en el comerç és astracán.

Actualment, gairebé no hi ha presència de granges d'aquests tipus d'ovelles a UE però sí a Afganistan, a les antigues repúbliques soviètiques, i sobretot a Namíbia.

3.3. Pells salvatges

El comerç amb pells d'animals salvatges actualment representa el només el 15-20% del total del comerç de pells. La major part de les pells salvatges provenen de Canadà, Rússia i USA. La pell salvatge determina la qualitat que ha de tenir la pell de cria.

Canadà: El comerç de pells en aquest país suposa un mitjà de subsistència per 60000 i contribueix a la l'economia canadenca amb 800 milions de dòlars incloent més de 400 milions de dòlars en les exportacions.

El castor és l'animal del qual es produeix més pell al Canadà, seguit d'altres espècies com la rata mesquera, la marta, esquiol roig, coiote, ós rentador, visó, guineu vermella, linx canadenc, marta pescadora i la llúdriga.

Rússia: La caça d'animals pelleters a Rússia ha disminuït força en els últims temps, però tot i així, segueix sent una part essencial de la vida dels pobles de Sibèria, el Nord i Est de Rússia.

La marta russa que és l'animal més caçat per la seva pell a Rússia que té una població de més de 1,5 milions d'individus. Altres animals són martes, castor, mosteles, rata mesquera, llúdriga i esquiol.

Europa: Les quantitats d'animals caçats són : més de 600000 rates mesqueres, 100000 ossos rentadors asiàtics, 45000 martes i 26000 erminis. Altres animals utilitzats són el castor, ós rentador, la guineu vermella, el teixó, el turó, la fagina, els visons, llúdrigues, talps i conills. En el cas del llop, el linx i la llúdriga, són caçats amb fins d'investigació.

Moltes de les espècies salvatges que entren a formar part del comerç de pells, normalment és per qüestions de control de plagues i fauna. La rata mesquera n'és un clar exemple. Aquest animal es va estendre des de Bohèmia fins l'est d'Europa on no tenen cap mena d'enemic natural i per tant la població d'aquest animal va augmentar de forma important provocant una plaga. Als Països Baixos on la plaga va ser un problema molt greu, l'estat va contractar 700 caçadors professionals per matar més de 250.000 exemplars però no va ser suficient. Per la quantitat de pells obtingudes de les caces sense sortida, el govern va demanar a 6 empreses el peritatge de les pells i promocionar el llançament de les pells d'aquest animal.

El diagrama de flux de les pells de caça és el següent (Fig.18):

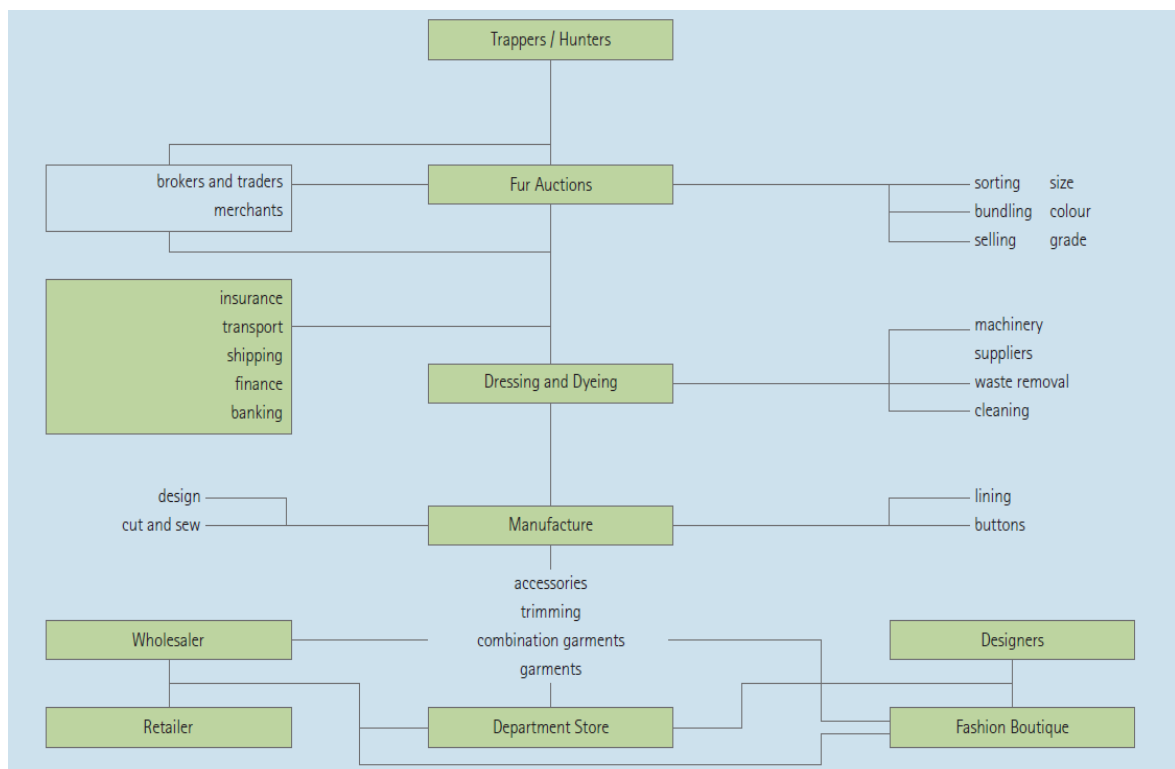

Figura 18. Wild fur book (IFTF)

En quan al context socioeconòmic d'aquest tipus de producció de pells, el valor de les pells i els llocs de treballs són els següents (Fig.19):

Employment and sales figures 2008/9:

NUMBER OF EMPLOYEES		FUR SALES FIGURES	
Full time employees in EU	81,000	Value of Fur Sales in EU	US\$4,161 million
Part time employees in EU	44,000	Value of Fur Sales in non-EU	US\$13,334 million
Full time employees in non-EU	1,032,000		
Part time employees in non-EU	797,000		

Figura 19. Wild fur book (IFTF)

4. Llistat d'espècies que s'utilitzen o s'han utilitzat en pelleteria

Opòssum americà, Sarigues (*Zarigüeya*)

Espècies: Existeixen tres espècies de sarigues que es comercialitzen sota el nom d'opòssum: *Didelphis marsupialis*, *D. virginiana*, *D. paraguayensis*

Pell: La pell arriba al mercat sense cua, i s'aprecien més les espècies nord-americanes que les sud-americanes ja que el pel és més dens i de colors gris clar. En estat salvatge existeixen poblacions de color vermell canyella.

Pòssum australià

Espècies: *Trichosurus vulpecula*

Pell: És el marsupial més apreciat en pelleteria. El seu pèl és dens i suau presentant una coloració molt variable.

Ualabi

Espècies: Ualabi de Bennet o de coll vermell (*Macropus rufogriseus*)

Ualabi de pantà o negre (*Wallabia bicolor*)

Cangur gris occidental (*Macropus fuliginosus*)

Pell: Té una coloració entre gris i marró, encara que després de l'adobat es tenyeixen lleugerament per igualar el color. Arriben al mercat sense cua.

Visó

Espècies: *Mustela vison*. L'espècie *Mustela lutreola* o visó europeu no s'utilitza en pelleteria degut a que el seu pelatge és més bast que l'americà i a que no és una espècie excessivament abundant.

Pell: La seva pell és apreciada per la densitat i uniformitat del seu pelatge resistent i de pèl curt.

Fura

Espècies: *Mustela putorius* i *Mustela furo*. En castellà "hurón" es la forma domèstica del "turón". "L'hurón" és més clar o inclús albí, i té petites diferències òssies, però poden hibridar-se entre ells tenint una descendència totalment viable.

Pell: Hi ha un contrast entre la punta obscura dels pels i la llana groguenca. En les granges es crien híbrids per obtenir pells amb el fons més clar ja que es cotitzen més les pells amb la llana blanca que groguenca.

Marta

Espècies: *Martes americana*, *Martes martes*.

Pell: Pelatge més llarg, prim i sedós que el visó. Igual que en altres espècies, el pelatge es forma millor com més al nord es criïn.

Marta Cibelina

Espècies: *Martes zibellina*

Pell: És de les pells més apreciades per la qualitat i suavitat del seu pelatge. Sempre s'ha considerat una de les pells més cares, encara que des de que es cria en granges el seu preu ha disminuït sensiblement. El seu pèl es prim i sedós, resistent i elàstic.

Fagina (Garduña)

Espècies: *Martes foina*

Pell: Encara que la qualitat es bastant similar a la de la marta, s'aprecia menys ja que no és tan suau.

Ermini (Armiño)

Espècies: *Mustela erminea* i *Mustela frenata*

Pell: Muda el pèl dos cops a l'any, i el color depèn de la temperatura ambiental abans de fer la muda. La pell en hivern és completament blanca, i només aconsegueix el

color vermellós a temperatures altes. En pelleteria s'aprecien les pells de color blanc. Solen comercialitzar-se com ermini tant la *mustela erminea* com la *mustela frenata* quan tenen el pelatge blanc. Els que estan en fase obscura, a vegades es comercialitzen juntament amb les mostels ("comadreas"), sota el nom de weasel.

Marta pescadora (“Pekan”)

Espècies: *Martes pennanti*

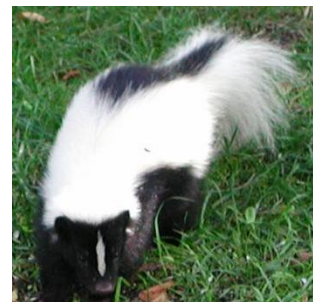
Pell: La seva pell és tradicionalment apreciada, encara que no molt abundant. Pèl rígid i brillant fins a set centímetres. Les femelles són més obscures i sedoses.

Mofeta

Espècies: *Mephitis mephitis* i *Mephitis macroura*

Pell: La principal característica de la seva pell són dues bandes blanques en el seu llom. Actualment el mercat de la seva pell és inexistent

Teixó (“Tejón”)

Espècies: *Taxidea taxus*, *Meles meles*, *Melogale moschata*

Pell: De coloració gris platejada, per combinació òptica de les diferents bandes negres i blanques del seus pèls. La seva pell és més apreciada per estores i ornaments que per la confecció de peces de roba.

Llúdria del Canadà (“Nutría de río”)

Espècies: *Lutra canadensis*

Pell: El pèl de defensa és rígid, però la llana és densa i molt suau. Les pells arriben al mercat amb la cua. Totes les espècies de llúdries estan protegides pel CITES. En pel·leteria quan et diuen que és pell de llúdria, realment es pell de coipú (*Myocastor coypus*)

Rata mesquera o ondatra (Ratmusque)

Espècies: *Ondatra zibethicus*

Pell: Similars al coipú (la llúdria de pel·leteria), més petita, amb el pel més suau i colors marrons vermellosos.

Coipú

Espècies: *Myocastor coypus*

Pell: No és una de les pells més apreciades, ja que té un pèl de defensa molt gruixut. De tots els colors que hi ha, el greenland és el color més apreciat.

Castor

Espècies: *Castor canadensis*, *Castor fiber*

Pell: Molt apreciada per la densitat i suavitat de la seva llana. El seu pelatge és més obscur quan més al nord i més vermellós quan més al sud es crien.

Esquirols

- Espècies: *Sciurus carolinensis* Gris americana
Sciurus vulgaris Roig europeu
Tamiasciurus hutsonicus Roig americà
Tamiasciurus sibiricus Roig rus (color gris)
- Pell: Pell apreciada per la seva suavitat i poc pes.
No es crien en captivitat.

Xinxilla

- Espècies: *Chinchilla laniger*, *Chinchilla brevicaudata*
- Pell: Característica pel poc pes i l'alta densitat de pèl.

Marmota

- Espècies: *Marmota bobak* Marmota russa o de cua curta
Marmota monax Marmotes americanes
Marmota marmota Marmota dels Alps
- Pell: A diferència d'altres pells, la més apreciada és en primavera, ja que a la tardor tenen massa grassa. Les marmotes asiàtiques són les més clares.

Guineu o guineu roja (Zorro rojo)

- Espècies: *Vulpes vulpes*
- Pell: La pell de guineu té indiscutibles qualitats en pelleteria, per això sempre ha estat apreciada. La primera granja d'animals de

pel·leteria va ser de guineus i desde el primer dia s'ha intentat aconseguir una guineu melànica, molt estrany en estat salvatge pero molt cotitzada (argenté)

Guineu àrtica (Zorro polar, zorro blue, zorro shadow)

Espècies: *Alopex lagopus*

Pell: Pelatge similar a la guineu vermella pero amb una major densitat de pel, especialment en la llana. A l'estiu canvia el pelatge blanc i llarg per un altre marró grisenc més curt. A Groenlàndia s'han

documentat exemplars de pelatge blavós, característica apreciada pels pel·leters i potenciada pels criadors.

Gos viverrí (Tanuki en japonés, zorro japonés, perro mapache)

Espècies: *Nyctereutes procyonoides*

Pell: Molt similar a la guineu però amb el pelatge més llarg i tosc. Color bru molt obscur, però sense arribar al negre. Dibuix facial semblant a l'ós rentador, encara que l'antifaç és poc definit en el seu costat inferior.

Coiot (Coyote)

Espècies: *Canis latrans*

Pell: De color gris groguenc, amb el llom un poc més obscur, inclús amb una lleugera linea negra. El pèl és més curt que en el llop i la coloració més vermellosa.

Guineu grisa (Zorro Virginia, zorro gris)

Espècies: *Urocyon cinereoargenteus*

Pell: A excepció del ventre el pèl és gruixut i tosc, fent la seva pell poc apreciada. No obstant, el contrast entre els seus colors gris, taronja i blancs fan que sigui una pell molt vistosa.

Gos salvatge asiàtic (Sobaki, Dhole)

Espècies: *Cuon alpinus*

Pell: El pèl és poc suau i amb coloracions molt variables, predominantment vermelloses, però que poden arribar a un gris verdós

Llop

Espècies: *Canis lupus*

Pell: És d'un color gris crema, amb la punta dels pèls negres, a les regions nòrdiques la coloració és molt més clara, quasi bé blanca.

Ós rentador (Mapache)

Espècies: *Procyon lotor*

Pell: La cua és típicament anellada de gris groguenc i negre. El llom és més obscur, quasi bé negre.

Geneta (Jineta)

Espècies: *Genetta genetta, Genneta felina, Geneta tigrina*

Pell: Les pells són clapades de negre bru obscur sobre un fons que pot variar àmpliament de color, desde blanc fins al groc intens. Sempre presenta una línia ben definida sobre el llom, la cua és anellada

o

Linx vermell (Gato lince)

Espècies: *Felis rufus*

Pell: Existeix una clara variabilitat en funció de la zona d'origen, encara que generalment va del marró clar a marró grisenc. La zona ventral es caracteritza per un puntetjat negre sobre fons blanc, més evident

al

que en el lince.

Linx (Lince)

Espècies: *Felis lynx*

Pell: És una de les pells més cotitzades i és el felí amb el pèl més llarg. Generalment el color és gris marró en el llom i el ventre blanc amb taques negres.

Gat salvatge, gat fer o gat bornaix (Gato Montés)

Espècies: *Felis silvestris*

Pell: De color groguenc, amb el dibuix negre i molt variable. La cua és anellada.

Ocelot

Espècies: *Felis pardalis*

Pell: Clapejat característic, format per taques allargades. És un dels felins de pèl curt més apreciats per la seva pell.

Gat margay

Espècies: *Leopardus wiedii*

Pell: Vermel·losa amb taques. Pot ser confosa amb altres gats com l'ocelote, geoffroy, gat ceara i gat de bengala.

Lleopard

Espècies: *Panthera pardus*

Pell: Caracteritzada per taques negres. El seu interès en pel·leteria es purament p`prehistòric i la seva producció es virtualment nul·la.

Jaguar

Espècies: *Panthera onca*

Pell: Presenta taques negres més grans que la pantera amb petites taques a l'interior d'aquestes.

Foques

Espècies: Foca pia (*Foca groelándica*), Foca ocelada (*Phoca hispida*), foca comú (*Phoca vitulina*), foca de casc (*Cystophora cristata*), foca gris (*Halichoerus grypus*)

Pell: Encara que els esquimals amb freqüència diferencien molts més tipus, en funció de l'espècie o l'edat, en pelleteria es diferencien dos tipus principals:

Whitecoat: Pells de color blanc o blanc groguenc, que correspon a les pells de les cries de foques que encara no poden entrar a l'aigua. Principalment de foca pia, però també d'ocelada.

Blueblack: Pells de cries que ja poden nedar, el pèl és més rígid i aplanat, en la foca de casc el llom és de color gris blavós i els costats de color blanc. Principalment foca de casc, foca ocelada i també pia després de la muda

Otàrids

Espècies: *Callorhinus ursinus* ós marí septentrional
Arctocephalus pusillus ós marí afroaustralià
Arctocephalus gazella ós marí antàrtic
Arctocephalus australis ós marí sud-americà

Pell: Actualment és una pell mal vista en el gremi pelleter, encara que tingui bona qualitat i pràcticament no existeix mercat. Les pells són molt més fines que les foques.

Aquesta llarga llista d'espècies nombrades fins ara és només algunes de les espècies que s'han fet servir en pelleteria, tot i així hi ha algunes d'aquestes espècies que actualment no es poden utilitzar. Actualment podem trobar articles o peces de roba procedents d'altres espècies:

És l'exemple dels rèptil. Sembla mentida que amb la pell dels caimans i cocodrils es puguin fer els productes de cuir més cars del món, molt valorats per la seva bellesa natural, durabilitat i singularitat de cada article. Fins als anys 90 l'ús d'aquestes pells es restringia en fer carteres i cinturons, des de llavors, el comerç s'ha anat expandint. Actualment, les granges comercials de cocodrils funcionen amb diferents graus d'èxit e nombrosos països especialment a Sudàfrica, Austràlia, Estats Units, Grècia, Israel, Kenya, Malàcia, Mèxic, Moçambic, Filipines, Singapur, Taiwan, Tailàndia i Zimbabwe. Algunes granges, especialment a Malàcia funcionen en conjunt amb criadors d'ànecs i porcs que proporcionen les vísceres per alimentar els cocodrils.

La majoria de cocodrils criats en granges deriven de cinc espècies (en algunes d'elles, el comerç es restringit):

Cocodril del Nil	<i>C. niloticus</i>
Cocodril dels estuaris	<i>C. porosus</i>
Cocodril de Nova Guinea	<i>C. novaeguineae</i>
Cocodril siamès	<i>C. siamensis</i>
Caiman	<i>Alligator mississippiensis</i>

Encara que per la nostra cultura pugui semblar una barbaritat, és cert que a Àsia es produeixen pells a partir de gossos i gats. Una investigació de la Swiss Animal Protection (SAP) que va durar 18 mesos a Xina, país majoritari en la producció de pells de gos i gat, va revelar que aquests animals eren criats en granges, la majoria al nord de Xina per obtenir unes pells de més qualitat.

5. Legislació

La legislació vigent europea, regula diversos aspectes de la cadena de producció i comerç de les pells, des de la cria en explotacions, la caça dels animals, el sacrifici, etc.

5.1. Explotacions d'animals de pell

La UE marca una sèrie de normes mínimes generals de benestar per a tot tipus d'animals establats en explotacions ramaderes, inclosos els animals de cria destinats a la producció de pell. Aquestes normes mínimes es descriuen en la Directiva 58/1998:

“DIRECTIVA 98/58/CE DEL CONSEJO
de 20 de julio de 1998 relativa a la protección de los animales en las explotaciones ganaderas”

“Artículo 1

1. La presente Directiva establece normas mínimas para la protección de los animales en las explotaciones ganaderas.”

“Artículo 2

A efectos de la presente Directiva, se entenderá por:
1) «animal»: todo animal (incluidos los peces, los reptiles y los anfibios) criado o mantenido para la producción de alimentos, lana, cuero, pieles o con otros fines agrícolas;”

“Artículo 4

Los Estados miembros velarán por que las condiciones en que se cría o se mantiene a los animales (distintos de los peces, los reptiles y los anfibios), habida cuenta de su especie y grado de desarrollo, adaptación y domesticación, así como de sus necesidades fisiológicas y etológicas de acuerdo con la experiencia adquirida y los conocimientos científicos, se atengan a las disposiciones establecidas en el anexo.”

En aquesta directiva, s'estableixen les inspeccions de la Comissió Europea i nacionals que es duren a terme a partir de la seva aplicació i els informes que es

redactaran a fin de determinar la correcta aplicación de la Directiva en cada Estado miembro:

“Artículo 5

2. Además, cada cinco años y por primera vez dentro de los cinco años siguientes a la entrada en vigor de la presente Directiva, la Comisión, basándose en la experiencia adquirida desde la puesta en marcha de la misma, en particular, respecto a las medidas contempladas en el apartado 1 y los progresos técnicos y científicos, presentará al Consejo un informe, acompañado, en su caso, de las propuestas adecuadas que tengan en cuenta las conclusiones de dicho informe.

Artículo 6

1. Los Estados miembros tomarán las disposiciones necesarias para que la autoridad competente realice inspecciones para comprobar el cumplimiento de las disposiciones de la presente Directiva. Dichas inspecciones podrán efectuarse al mismo tiempo que los controles que se hagan con otros propósitos.

2. A partir de una fecha que se determinará con arreglo al procedimiento previsto en el apartado 3, los Estados miembros presentarán a la Comisión un informe sobre las inspecciones contempladas en el apartado 1. La Comisión facilitará al Comité veterinario permanente un resumen de estos informes.

3. La Comisión presentará, antes del 1 de julio de 1999, de acuerdo con el procedimiento establecido en el artículo 9, propuestas destinadas a armonizar:

a) las inspecciones exigidas con arreglo al apartado 1;

b) la presentación, el contenido y la frecuencia de presentación de los informes contemplados en el apartado 2.

Artículo 7

1. Siempre que la aplicación uniforme de los requisitos de la presente Directiva lo haga necesario, los expertos veterinarios de la Comisión podrán, junto con las autoridades competentes:

a) verificar que los Estados miembros estén cumpliéndolos citados requisitos;

b) realizar controles in situ para cerciorarse que las inspecciones se efectúan de conformidad con la presente Directiva.

2. El Estado miembro en cuyo territorio se efectúe una inspección deberá prestar a los expertos veterinarios de

la Comisión toda la asistencia que necesiten para el cumplimiento de su cometido. El resultado de los controles deberá discutirse con la autoridad competente del Estado miembro interesado antes de la elaboración y difusión de un informe definitivo.

3. La autoridad competente del Estado miembro interesado tomará todas las medidas necesarias para tener en cuenta los resultados del control. “

Marca com data límit per a que els estats membres s'adeqüin a aquesta directiva el 31 de desembre del 1999:

“Artículo 10

1. Los Estados miembros pondrán en vigor las disposiciones legales, reglamentarias y administrativas necesarias, incluidas las posibles sanciones, para dar cumplimiento a lo dispuesto en la presente Directiva a más tardar el 31 de diciembre de 1999, a no ser que el Consejo decida otra cosa a la vista del informe contemplado en el artículo 8. Informarán de ello inmediatamente a la Comisión.”

Les normes a les que s'han d'adequar els Estats membres són les que és disposen en l'annex de la directiva que diu el següent:

“ANEXO

Personal

1. Los animales serán cuidados por un número suficiente de personal que posea la capacidad, los conocimientos y la competencia profesional necesarios.

Inspección

2. Todos los animales mantenidos en criaderos en los que su bienestar dependa de atención humana frecuente serán inspeccionados una vez al día, como mínimo. Los animales criados o mantenidos en otros sistemas serán inspeccionados a intervalos suficientes para evitarles cualquier sufrimiento.

3. Se dispondrá de iluminación apropiada (fija o móvil) para poder llevar a cabo una inspección completa de los animales en cualquier momento.

4. Todo animal que parezca enfermo o herido recibirá Inmediatamente el tratamiento apropiado y, en caso de que el animal no responda a estos cuidados, se consultará a un veterinario lo antes posible. En caso necesario, los animales enfermos o heridos se aislarán en lugares adecuados que cuenten, en su caso, con yacijas secas y cómodas.

Constancia documental

5. *El propietario o criador de los animales llevará un registro en el que se indique cualquier tratamiento médico prestado, así como el número de animales muertos descubiertos en cada inspección.*

En caso de que haya de conservar información equivalente para otros fines, ésta bastará también a efectos de la presente Directiva.

6. *Dichos registros se mantendrán durante tres años como mínimo y se pondrán a disposición de la autoridad competente cuando realice una inspección o cuando los solicite.*

Libertad de movimientos

7. *No se limitará la libertad de movimientos propia de los animales, habida cuenta de su especie y de conformidad con la experiencia adquirida y con los conocimientos científicos, de manera que se les cause sufrimiento o daños innecesarios.*

Cuando los animales se encuentren atados, encadenados o retenidos continua o regularmente, se les proporcionará un espacio adecuado a sus necesidades fisiológicas y etológicas, de conformidad con la experiencia adquirida y con los conocimientos científicos.

Edificios y establos

8. *Los materiales que se utilicen para la construcción de establos y, en particular, de recintos y de equipos con los que los animales puedan estar en contacto, no deberán ser perjudiciales para los animales y deberán poderse limpiar y desinfectar a fondo.*
9. *Los establos y accesorios para atar a los animales se construirán y mantendrán de forma que no presenten bordes afilados ni salientes que puedan causar heridas a los animales.*
10. *La circulación del aire, el nivel de polvo, la temperatura, la humedad relativa del aire y la concentración de gases deben mantenerse dentro de los límites que no sean perjudiciales para los animales.*
11. *Los animales guardados en edificios no se mantendrán en oscuridad permanente ni estarán expuestos sin una interrupción adecuada a la luz artificial. En caso de que la luz natural de que se disponga resulte insuficiente para satisfacer las necesidades fisiológicas y etológicas de los animales, deberá facilitarse iluminación artificial adecuada.*

Animales mantenidos al aire libre

12. *En la medida en que sea necesario y posible, el ganado mantenido al aire libre será objeto de protección contra las inclemencias del tiempo, los depredadores y el riesgo de enfermedades.*

Equipos automáticos o mecánicos

13. *Todos los equipos automáticos o mecánicos indispensables para la salud y el bienestar de los animales se inspeccionarán al menos una vez al día. Cuando se descubran deficiencias, se subsanarán de inmediato o, si ello no fuere posible, se tomarán las medidas adecuadas para proteger la salud y el bienestar de los animales.*

Cuando la salud y el bienestar de los animales dependan de un sistema de ventilación artificial, deberá preverse un sistema de emergencia apropiado que garantice una renovación de aire suficiente para proteger la salud y el bienestar de los animales en caso de fallo del sistema y deberá contarse con un sistema de alarma que advierta en caso de avería. El sistema de alarma deberá verificarse con regularidad.

Alimentación, agua y otras sustancias

14. *Los animales deberán recibir una alimentación sana que sea adecuada a su edad y especie y en suficiente cantidad con el fin de mantener su buen estado de salud y de satisfacer sus necesidades de nutrición. No se suministrarán a ningún animal alimentos ni líquidos de manera que les ocasionen sufrimientos o daños innecesarios y sus alimentos o líquidos no contendrán sustancia alguna que puedan causarles sufrimientos o daños innecesarios.*
15. *Todos los animales deberán tener acceso a los alimentos a intervalos adecuados a sus necesidades fisiológicas.*
16. *Todos los animales deberán tener acceso a una cantidad suficiente de agua de calidad adecuada o deberán poder satisfacer su ingesta líquida por otros medios.*
17. *Los equipos para el suministro de alimentos y agua estarán concebidos, contruidos y ubicados de tal forma que se reduzca al máximo el riesgo de contaminación de los alimentos y del agua y las consecuencias perjudiciales que se puedan derivar de la rivalidad entre los animales.*
18. *No se administrará a ningún animal ninguna otra sustancia, a excepción de las administradas con fines terapéuticos o profilácticos o para tratamiento zootécnico tal como se define en la letra c) del apartado 2 del artículo 1 de la Directiva 96/22/CE (1), a menos que los estudios científicos de bienestar animal o la experiencia adquirida demuestren que la sustancia no resulta perjudicial para la salud o el bienestar del animal.*

Mutilaciones

19. *En espera de la adopción de disposiciones específicas en materia de mutilaciones según lo dispuesto en el artículo 5 de la Directiva, y sin perjuicio de lo establecido en la Directiva 91/630/CEE, se aplicarán las disposiciones nacionales en la materia siempre que se respeten las normas generales del Tratado.*

Procedimientos de cría

20. *No se deberán utilizar procedimientos de cría o artificiales que ocasionen o puedan ocasionar sufrimientos o heridas a cualquiera de los animales afectados.*

Esta disposición no excluirá el uso de determinados procedimientos que puedan causar sufrimiento o heridas de poca importancia o momentáneos o que puedan requerir intervención sin probabilidad de causar un daño duradero, siempre que estén permitidos por las disposiciones nacionales.

21. *No se mantendrá a ningún animal en una explotación ganadera salvo que existan fundamentos para esperar, sobre la base de su genotipo o fenotipo, que puede mantenerse en la explotación sin consecuencias perjudiciales para su salud o bienestar.”*

Per tant, dins de l'àmbit de l'Estat espanyol, aquesta normativa es va transposar amb el Reial Decret 348/2000 ¹:

“REAL DECRETO 348/2000,
de 10 de marzo, por el que se incorpora al ordenamiento jurídico la
Directiva 98/58/CE, relativa a la protección de los animales en las
explotaciones ganaderas.”

A Nord Amèrica també hi ha normes estrictes per a la explotació dels animals en granges depenent de les províncies, estat o les regulacions nacionals sobre el benestar animal. A més a més, als EUA hi ha establert un programa de premis al mèrit en el sector de la indústria de pells.

A Rússia les explotacions d'animals de pell estan regulades per les lleis d'agricultura però a més a més, hi ha lleis específiques per a la cria d'aquest tipus d'animals.

A China al juny del 2005 es va aprovar un reglament sobre la gestió de la cria, manteniment i allotjament dels animals criats per la pell. Aquests reglament endureix les lleis ja existents de “Protecció de la fauna” i la de “L'aplicació de la protecció a la fauna terrestre”. Aquest reglament marca les directrius per a estandarditzar les tècniques de maneig, construcció de granges, nutrició de les diferents espècies, sanitat, prevenció de malalties i sacrifici dels animals.

5.2. Regulació de la caça d'animals de pell

La caça és una font important de la producció de productes de pell, i per tant en alguns països està regulada per a certes espècies.

En quan a la legislació vigent en la UE, el que es regula és la utilització de ceps en la caça dins de la Comunitat europea i el comerç de pells o productes animals que s'hagin obtingut a partir de la caça amb ceps tal i com s'estableix en el Reglament (CE) nº 3254/91:

¹ El Reial Decret 441/2001 modifica l'article 5 –relatiu al controls de la Comissió Europea- d'aquest Reial Decret.

“Reglamento (CEE) nº 3254/91 del Consejo,
de 4 de noviembre de 1991, por el que se prohíbe el uso de cepos
en la Comunidad y la introducción en la Comunidad de pieles y
productos manufacturados de determinadas especies animales
salvajes originarias de países que utilizan para su captura cepos o
métodos no conformes a las normas internacionales de captura no
cruel”

L'article 3 indica les espècies animals i els productes derivats d'aquests – que s'indiquen en els annexes I i II- sobre els que té efecte aquest reglament:

“Artículo 3

1. A partir del 1 de enero de 1995, quedará prohibida la introducción en la Comunidad de pieles de las especies animales enumeradas en la lista que figura en el Anexo I, así como de los demás artículos citados en el Anexo II siempre y cuando incluyan pieles de las especies mencionadas en el Anexo I, salvo que la Comisión haya establecido, con arreglo al procedimiento que establece el artículo 5, que en el país de origen de las pieles:

- están vigentes disposiciones administrativas o legales adecuadas que prohíben la utilización de los cepos; o bien
- los métodos de captura utilizados para las especies enumeradas en el Anexo I cumplen las normas acordadas internacionalmente de captura sin crueldad.

La Comisión publicará en el Diario Oficial de las Comunidades Europeas la lista de países que cumplen al menos una de las condiciones contempladas en el párrafo primero.

2. La prohibición a que se refiere el apartado 1 quedará sin efecto durante un período de un año, que finalizaría el 31 de diciembre de 1995, si, como consecuencia de una investigación efectuada en cooperación con las autoridades competentes de los países interesados, la Comisión establece, con arreglo al procedimiento establecido en el artículo 5, antes del 1 de julio de 1994, que se ha avanzado suficientemente en el desarrollo de métodos de captura no cruel en el territorio de dichos países.”

“ANEXO I

Lista de especies contempladas en el apartado 1 del artículo 3

Castor: *Castor canadensis*

Mapache: *Procyon lotor*

Nutria: *Lutra canadensis*

Rata almizclera: *Ondatra zibethicus*

Coyote: *Canis latrans*

Pekán: *Martes pennanti*

Lobo: *Canis lupus*

Tejón: *Taxidea taxus*

Lince: *Lynx canadensis*

Marta: *Martes americana*

Lince rojo: *Felis rufus*

Armiño: *Mustela erminea*”

Marta cibelina: *Martes zibellina*

“ANEXO II*Otras mercancías contempladas en el apartado 1 del artículo 1*

Código NC	Designación de la mercancía
ex 4103	<i>Los demás cueros y pieles, en bruto (frescos o salados, secos, encalados o conservados de otro modo, pero sin curtir, apergaminar ni preparar de otra forma), incluso depilados o divididos, excepto los excluidos por las notas b) o 1 c) del capítulo 41</i>
ex 4103 90 00	<i>Los demás</i>
ex 4301	<i>Peletería en bruto (incluidas las cabezas, colas, patas y trozos utilizables en peletería), excepto las pieles en bruto de los códigos NC 4101, 4102 o 4103</i>
ex 4301 40 00	<i>De castor, enteras, incluso sin la cabeza, la cola o las patas</i>
ex 4301 80	<i>Las demás pieles, enteras, incluso sin la cabeza, la cola o las patas</i>
ex 4301 80 50	<i>De félidos salvajes</i>
ex 4301 80 90	<i>Las demás</i>
ex 4301 90 00	<i>Cabezas, colas, patas y trozos utilizables en peletería</i>
ex 4302	<i>Peletería curtida o adobada (incluidas las cabezas, colas, patas y trozos, desechos y recortes), incluso ensamblada (sin otras materias), excepto las del código NC 4303: - Pieles enteras, incluso sin la cabeza, la cola o las patas, sin ensamblar</i>
ex 4302 19	<i>Las demás</i>
ex 4302 19 10	<i>De castor</i>
ex 4302 19 70	<i>De félidos salvajes</i>
ex 4302 19 90	<i>Las demás</i>
ex 4302 20 00	<i>Cabezas, colas, patas y trozos, desechos y recortes, sin ensamblar</i>
ex 4302 30	<i>Pieles enteras, trozos y recortes, ensamblados</i>
ex 4302 30 10	<i>Pieles llamadas «alargadas» Las demás</i>
ex 4302 30 35	<i>De castor</i>
ex 4302 30 71	<i>De félidos salvajes</i>
ex 4302 30 75	<i>De las demás</i>
ex 4303	<i>Prendas, complementos de vestir y demás artículos, de peletería</i>
ex 4303 10	<i>Prendas y complementos de vestir</i>
ex 4303 10 90	<i>Las demás</i>
ex 4303 90 00	<i>Los demás”</i>

Aquest reglament en el seu article 4 fa referència a l'expedició de certificats per part dels països que exporten aquest tipus de productes:

“Artículo 4

Los países que después del 1 de enero de 1995 exporten o reexporten a la Comunidad cualquiera de los artículos que se enumeran en el Anexo II, siempre y cuando incluyan pieles de las especies mencionadas en el Anexo I, certificarán que dichas pieles son originarias de un país que figura en la lista contemplada en el párrafo segundo del apartado 1 del artículo 3 o al que se aplica una suspensión con arreglo a lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 3.

Con arreglo al procedimiento que establece el artículo 5, la Comisión determinará la forma adecuada de dicha certificación.”

Per la qual cosa es va aprovar el Reglament (CE) nº 35/97 que disposa les bases per a la certificació de dits productes i la seva inspecció aduanera:

“REGLAMENTO (CE) N° 35/97 DE LA COMISIÓN
de 10 de enero de 1997 por el que se establecen las disposiciones de certificación de las pieles y mercancías a que se refiere el Reglamento (CEE) n° 3254/91 del Consejo”

“ Artículo 1

1. Las pieles y mercancías a que se refiere el apartado 1 del artículo 3 del Reglamento (CEE) n° 3254/91 solamente serán sometidas a un procedimiento aduanero distinto del previsto para el tránsito exterior destinado a dirigirlas fuera del territorio aduanero comunitario cuando provengan de animales:

- a) que hayan sido capturados en uno de los países que figuren en la lista a que se refiere el párrafo segundo del apartado 1 del artículo 3 del Reglamento (CEE) n° 3254/91 y cuando se mencione para dicho país la especie de que se trate, o bien*
- b) que hayan sido capturados en un Estado miembro, o bien*
- c) que hayan nacido y hayan sido criados en cautividad.*

2. A los efectos del apartado 1, el importador o su representante autorizado presentará a la aduana de entrada en la Comunidad un certificado expedido por una autoridad competente del país exportador o reexportador.

Artículo 3

1. Las disposiciones del artículo 1 no se aplicarán:

- a los productos acabados sujetos a un procedimiento de admisión temporal y que no estén en venta en la Comunidad y estén destinados a la reexportación, ni*
- a los productos acabados para uso personal y privado, ni*

- en los casos en que las pieles y productos manufacturados correspondientes se reintroduzcan en la Comunidad tras un perfeccionamiento pasivo y del que conste la prueba del perfeccionamiento a partir de pieles o mercancías previamente exportados o reexportados de la Comunidad.

2. Cuando la introducción en la Comunidad de pieles y de mercancías a que se refiere el Reglamento (CEE) n° 3254/91 esté también sometida a la presentación previa de un documento de importación con arreglo al Reglamento (CEE) n° 3626/82, tal documento solamente podrá ser expedido si las pieles o las mercancías de que se trate reúnen los requisitos de ambos Reglamentos. Si se expide el documento de importación previsto en el Reglamento (CEE) n° 3626/82, se aceptará en lugar del certificado contemplado en el apartado 2 del artículo 1 del presente Reglamento.”

Finalment la llista dels països i els animals de cadascun dels qual es parla en els anteriors reglaments és la que figura en la Decisió 188/98/CE amb seves les posteriors modificacions per adhesió d'alguns països a la UE o per decisions posteriors. Per tant, la llista actualment és la següent:

País	Especies
<i>Belice</i>	<i>Procyon lotor</i>
<i>Canadá</i>	<i>Canis latrans; Canis lupus; Castor canadensis; Felis rufus; Lutra canadensis; Lynx canadensis; Martes americana; Martes pennanti; Mustela erminea; Ondatra zibethicus; Procyon lotor; Taxidea taxus</i>
<i>R. Popular de China</i>	<i>Canis lupus; Martes zibellina; Mustela erminea; Ondatra zibethicus</i>
<i>República de Croacia</i>	<i>Martes zibellina Mustela erminea Ondatra zibethicus</i>
<i>El Salvador</i>	<i>Procyon lotor</i>
<i>Estados Unidos de América</i>	<i>Canis latrans; Canis lupus; Castor canadensis; Felis rufus; Lutra canadensis; Lynx canadensis; Martes americana; Martes pennanti; Mustela erminea; Ondatra zibethicus; Procyon lotor; Taxidea taxus</i>
<i>Groenlandia</i>	<i>Canis lupus</i>
<i>Jordania</i>	<i>Canis Lupus</i>
<i>República de Corea</i>	<i>Martes zibellina; Canis lupus</i>
<i>Líbano</i>	<i>Canis lupus</i>
<i>México</i>	<i>Canis lupus; Castor latrans; Castor canadensis; Felis rufus; Ondatra zibethicus; Procyon lotor; Taxidea taxus</i>

<i>Moldàvia</i>	<i>Canis lupus Mustela erminea</i>
<i>Nicaragua</i>	<i>Procyon lotor</i>
<i>Noruega</i>	<i>Canis lupus Mustela erminea Ondatra zibethicus</i>
<i>Pakistà</i>	<i>Canis lupus Mustela erminea</i>
<i>Panamà</i>	<i>Procyon lotor</i>
<i>Federació de Rússia</i>	<i>Canis lupus Martes zibellina Mustela erminea Ondatra zibethicus Procyon lotor</i>
<i>Turquia</i>	<i>Canis lupus</i>

Paral·lelament a aquests reglaments i decisions que regulen la caça cruel i el comerç de determinats animals i les seves pells, la UE durant els anys 1997-98 va signar diversos acords amb països com Canadà, Federació de Rússia i els Estats Units d'Amèrica sobre les normes que regulen la caça cruel en aquests països.

Amb Canadà es va signar l'AIHTS (Acord sobre les normes internacionals de captura no cruel) al 1997 conjuntament amb Rússia. I paral·lelament, es va signar un altre acord similar, l'any 1997 amb els EUA.

L'AIHTS és el primer acord internacional de benestar animal relacionat amb la captura. Aquest acord prohibeix l'ús de certs tipus de trampes i té per objectiu garantir que tots els sistemes de captura, pels 19 animals que figuren en l'acord, compleixen els estàndards basats en estudis dins d'un termini convingut. L'aplicació de l'acord requereix que només les trampes que compleixin els requisits de l'acord, puguin ser certificades i per tant utilitzades en cadascuna de les espècies mencionades en l'acord. Rússia té una llei federal de l'any 2009 "*On Hunting and on Conservation of Game Resources*" on l'article 22 especifica que els mètodes de captura:

"must meet international humane trapping standards"

(han de complir amb les normes internacionals de captura no cruel)

5.2.1. Caça de Foques

Els principals països caçadors de foques són Canadà, Goenlandia, noruega. Aquest tipus de caça en aquests països està regulada per diverses lleis i per quotes estrictes.

1. Canadà

La llei “*Marine Mammal Regulations: SOR/93-56*” regula la caça de mamífers marins, concretament les llicències, les prohibicions de caça i les quotes:

“APPLICATION

3. *These Regulations apply in respect of the management and control of:*

(a) *fishing for marine mammals and related activities*

in Canada or in Canadian fisheries waters; and

(b) *fishing for marine mammals from Canadian fishing vessels in the Antarctic.*

3.1 *Despite paragraph 3(a), these Regulations do not apply to fishing for marine mammals that is authorized by an aquaculture licence issued under the Pacific Aquaculture Regulations”*

“ PART I

GENERAL

LICENSING

5. *Subject to section 6, no person shall fish for marine mammals except under the authority of a licence issued under these Regulations or under the Aboriginal Communal Fishing Licences Regulations.*

NOTICE THAT FISHING QUOTA HAS BEEN REACHED

12. *Where an annual fishing quota fixed by these Regulations has been reached, a fishery officer shall notify the persons affected or likely to be affected by one or more of the methods set out in subsection 7(1) of the Fishery (General) Regulations.”*

Concretament la part IV és la que es refereix a les foques, estipulant les llicències necessàries per a la seva caça i les prohibicions de caça de certes espècies de foca i en àrees concretes on està prohibida la seva caça tret de certes excepcions:

“PART IV

SEALS

LICENCES

26.1 (1) *Every person who fishes for seals shall hold at least one of the following licences:*

(a) *a fishing licence for seal — personal use;*

(b) *a fishing licence for seal — commercial use; or*

(c) *a fishing licence for nuisance seal.*

PROHIBITIONS INTERDICTIONS

27. *No person other than a beneficiary shall sell, trade or barter a whitecoat or blueback.*

28. (1) *No person shall fish for seals, for personal or commercial use, in any of Sealing Areas 4 to 33 except with (...)* “

2. Grenlàndia

En la primera taula (Fig.20) se'ns mostren les captures anuals des de 1999 a 2005, segons l'espècie de foca caçada. Les dues primeres espècies - *Pagophilus groenlandicus* (Foca de grenlàndia); *Pusa hispida* (Foca ocelada)- constitueixen el 95% de la caça de foques. En la segona taula s'observa la caça total i el comerç total de pells (Fig.21):

Table 3.3.1 *Greenlandic seal hunt catches 1999-2005*

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Harp seal	50,017	99,801	86,763	67,725	67,607	72,169	90,351
Ringed seal	83,343	80,293	78,432	82,491	80,645	77,374	89,773
Hooded seal	7,455	5,844	6,503	4,806	6,336	5,853	4,096

Source: Greenland Home Rule 2006, p. 7

Figura 20. Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seals species (Directorate-General Environment- European commission)

Table 3.3.2 Total catch and seal skin trade

	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Total seal catch	185,947	171,174	155,035	153,606	155,396	184,220
Number of seal skins traded	102,646	80,481	61,848	75,309	83,754	118,686
Number of seal skins imported	-	-	1,500	51,935	44,100	45,000

Source: Greenland Home Rule, 2006, p. 11

Figura 21. Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seals species (Directorate-General Environment- European commission)

Grenlàndia forma part de la “North Atlantic Marine Mammal Commission” (NAMMCO) i per tant ha de seguir les seves normes, però també hem de tenir en compte que tot i que forma part de Dinamarca no pertany a la UE. Les normes de conservació d'animals marins es varen signar a Nuuk el 1992 (NAMMCO, 2008). Legalment, la caça és responsabilitat del Ministeri de Pesca i Caça, i la legislació que regula la caça de foques és:

- *Law on hunting (12/1999)*
- *Law on animal protection (25/2003)*
- *Law on nature protection (29/2003)*
- *Regulation on permit for commercial hunt (20/2003)*
- *Regulation on permit for recreational hunt (21/2003)*

L'objectiu de les lleis és assegurar un ús racional i sostenible dels recursos de la caça. La llei de protecció animal ha d'assegurar que tots els animals són tractats sense causar sofriment, ansietat permanent, etc, i és aplicable a tots els animals, entre ells les foques. La llei de protecció de la natura (29/2003) contribueix a la protecció de la natura de Grenlàndia i és aplicable a la fauna salvatge constituïda per mamífers, ocells i altres animals.

La llei de caça (12/1999) estipula les condicions d'accés a la caça:

- Tenir una connexió forta amb la societat de Grenlàndia
- Estar en el registre nacional i tenir una adreça a Grenlàndia durant els últims 2 anys.
- Pagar taxes a Grenlàndia durant els últims 2 anys.
- Els ingressos de la caça i la pesca siguin com a mínim d'un 50% dels ingressos totals.

El control de la caça, també de la caça de foques és fa paral·lelament amb la cooperació de NAMMCO. La NAMMCO no té autoritat ni jurisdicció i no pot intervenir, però serveix per tenir una observació de que les normes es porten a terme.

3. Namíbia

A la regió de Namíbia l'única espècie de foca que es pot caçar és l'ós marí africà. A Namíbia, la legislació contempla dos tipus de caça de foques: la comercial, la recreativa. Aquest país té ha donat la concessió de la caça de foques a dos empreses: “*Albert Brink of Seal-Lion Products*” i “*William Burger of Namibian Vension & Marine Export*”.

La caça de foques esta administrada pel Ministeri de Pesca i Recursos Marins. Basats en la Constitució, la cacera de foques està regulada per:

- *Marine Resources Act (No. 27/2000)*

Regula el maneig, protecció i utilització dels recursos marins. A més a més prohibeix la caça de qualsevol altre tipus de foca que no sigui l'ós marí i regula la captura d'aquest.

- *Regulation relating to the exploitation of marine resources (No. 241/2001)*

Aquesta llei ens indica la prohibició de caçar altres tipus de foca en les aigües de Namíbia, ja que estan protegides.

Les condicions de captura acordades pel Ministeri de Pesca i Recursos Marins són:

- Regulació de la cacera per quotes.
- Supervisió directa de les caceres per part d'inspectors
- El personal involucrat en les captures ha d'estar entrenat i saber quina és la seva funció en tot moment
- Els observadors de la Societat de fauna salvatge de Namíbia tindran accés a les caceres com a observadors per a recomanar millores

La Marina Resource Act (27/2000) recull la creació d'una policia per al control dels recursos marins.

Tot i aquestes lleis, la EFSA opina que la cacera de les foques, en quan a benestar animal, en aquest país és precària, ja que la manera de caçar-les provoca dolor i patiment.

4. Noruega

La caça comercial de foques a Noruega està restringida a les foques de les espècies *Pagophilus groenlandicus* (Foca de grènlàndia) i *Cystophora cristata* (Foca de casc) i és tradició en “*East and West Ice*”. Després del 1982, la cacera de foques es va reduir dràsticament. Actualment les dades de les caceres són les següents (Fig.22):

Table 3.5.1 Norwegian commercial seal hunt, 1998-2004¹⁹

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
No. of Vessels	5	5	3	3	4	3	4
Tot. no. of animals killed	9,067	6,399	20,549	12,012	10,691	12,870	14,746
Harp seal - Total	2,716	1,953	18,678	8,192	3,575	7,575	9,895
Of this:							
Pups ¹	1,725	781	8,581	2,597	1,524	2,504	8,288
Older	991	1,172	10,097	5,595	2,051	5,071	1,607
Hooded seal - Total	6,351	4,446	1,871	3,820	7,116	5,295	4,851
Of this:							
Pups ¹	5,597	3,525	1,346	3,129	6,452	5,206	4,202
Older	754	921	525	691	664	89	649
Tot. no. of animals according to region							
West Ice	8,235	5,249	14,192	6,812	8,343	7,572	-
East Ice	832	1,150	6,357	5,200	2,348	5,298	14,746

¹Pups are seals younger than one year of age.

Source: SSB table 31 Selfangsten 1998-2004 supplemented with correcting information from MFCA, 2008.

Figura 22. Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seals species (Directorate-General Environment- European commission)

La caça de foques a Noruega està subvencionada per l'Estat. Al 2007, les subvencions eren aproximadament de 1687 milions d'euros. Entre el 1998 i el 2003, les subvencions suposaven el 76% dels beneficis de la caça de foques.

L'objectiu les caceres és mantenir les poblacions de foques i al mateix temps utilitzar-les com a recurs.

Cada any el Ministeri de Pesca estableix una quota basada en les recomanacions de l'Institut de Recerca Marina. Les quotes establertes durant els anys 2000-2006 són les que es mostren en la taula següent (Fig.23):

Table 3.5.2 Quotas and catches for harbour and grey seal along Norwegian coast

	Harbour Seal			Grey Seal		
	Recom-mended quota	Set quota	Catch	Recom-mended quota	Set quota	Catch
2000	380	438	359	625	625	176
2001	473	508	466	285	625	105
2002	504	508	412	285	355	110
2003	511	949	457	355	1186	353
2004	511	949	549	368	1186	302
2005	550	989	614	400	1216	379
2006	305	750	660	400	1536*	329

Source: MIR, 2007.

*According to MFCA, 2008, the grey seal quota for 2006 was 1,186 animals.

Figura 23. Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seals species (Directorate-General Environment- European commission)

A Noruega el maneig dels animals salvatges està subjecte a legislacions internacionals com la Convenció de Berna, la Convenció de Bonn i la Convenció de Diversitat Biològica. Aquest país és un dels Estats que té un codi legal més ampli per la caça de foques, que està regulada per les següents lleis:

- *Act no. 15 of 26 March 1999 relating to the right to participate in fishing and hunting (1999-03-26-15)*
- *Act no 40 of 3 June 1983 relating to sea-water fisheries etc (1983-06-03-40)*
- *Regulation on the execution of seal hunt on the West Ice and East Ice (2003-02-11-151)*

Tanmateix, dues lleis aporten les bases per a la caça anual:

- *Regulation on seal hunt in the West Ice and East Ice 2007 (J-53-2007)*
- *Regulation on access to participate in seal hunt in the West Ice and East Ice 2007 (J-54-2007)*

La llei noruega, considera la caça comercial com aquella que aporta beneficis al caçador tan de forma separada com combinada amb altres beneficis.

Les prohibicions que marquen les lleis noruegues sobre la caça de foques són:

- Està prohibit caçar altres espècies que no siguin harp seals i hooded seals.
- Els adults en època de cria no es poden caçar
- No es poden caçar les foques que estan en l'aigua
- No es poden caçar les foques en condicions en les que no sigui possible utilitzar el hakapik o el slargkrok i dessagnar la foca sobre el gel després de disparar.

Noruega també és part de la NAMMCO i per tant, observadors independents poden observar les caceres, per a recomanacions posteriors.

5. Rússia

A Rússia hi ha diferents espècies de foques tot i així no totes les espècies que hi ha poden ser caçades: en el llac Baikal les foques estan protegides i està prohibida la seva caça; la caça en el Mar Caspi està molt limitada; i la caça de foques a Barents i els Mar de Kara i White es fa conjuntament amb el Ministeri de Pesca i Costes noruec. En aquestes àrees les quotes i la recerca es fa conjuntament entre els dos països. Les quotes de les Harp seals s'han deduït anualment durant diversos anys. La quota existent l'any 2007 va ser de 41465 animals i 150 van ser caçades pels indígenes. Segons l'informe de "Working Group on Seals" les quotes actuals estan per sota dels límits recomanats per mantindre la població de foques que no hi hagi efectes en les poblacions de peix. Les quotes i les dades dels animals caçats són els següents (Fig.24):

Table 3.6.1 Overview of hunting

Species	Reported number of killed seals and /or TAC	Geographic location of the hunt
Spotted seal (<i>Phoca largha</i>)	15,000 (n.a.)	n.a.
Baical seal (<i>Pusa sibirica</i>)	3,500 (n.a.)	n.a.
Ringed seal (<i>Pusa hispida</i>)	35,200 (2005 quota)	Bering, E. Kamchatka, Okhotsk (31,400); Barents, Kara, White Seas (3800)
Caspian seal (<i>Pusa caspica</i>)	9,140 (2005 quota)	Caspian Sea zone
Ribbon seal (<i>Histiophoca fasciata</i>)	16,700 (2005 quota)	W. Bering, E. Kamchatka, Okhotsk
Bearded seal (<i>Erignathus barbatus</i>)	11,700 (2005 quota); and 800	W. Bering Sea, E. Kamchatka, Okhotsk Sea zones; and in the Barents and White sea
Harp seal (<i>Pagophilus groenlandicus</i>)	45,100 (2005 quota), 22,474 (2005 reported catch) 7,107 (2006 reported catch) 5,476 (2007 reported catch)	White sea
Hooded seal (<i>Cystophora cristata</i>)	No reported quota or catch since 1994	

Source: The EFSA Journal, (2007, pp. 18-19).

Note: The EFSA journal also contains information on walrus. This is not included in this study.

Figura 24. Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seals species (Directorate-General Environment- European commission)

Les lleis que regulen les caceres de foques a Rússia són:

- *Wildlife Federal Act, April 1995*
- *Constitution on marine mammal harvest.*
- *Decrees and resolutions of the RF Government*
- *Regulation on protection and harvest of marine mammals*

6. Suècia

Durant el període de 1989-2000, la població de foca gris va augmentar i la Agència de la Protecció Ambiental va decidir permetre la caça controlada de la foca al Mar Bàltic. La decisió es va prendre per protegir els bancs de pesca suecs. Les quotes autoritzades són les següents (Fig.25):

Table 3.7.1 Swedish grey seal hunt quota and catch, 2001-2007

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Quotas	150*	150	170	170	170	180	200
Catch	44*	around 80	around 80	around 80	around 80	100+	96**

Source: Quotas: Swedish EPA Decisions 2001-2007; Catch: EFSA, 2007;

* Swedish EPA 2007b;** Swedish EPA, 2007a.

Figura 25. Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seals species (Directorate-General Environment- European commission)

La legislació dels animals salvatges d'aquest país es basa en convencions internacionals com la de Berna, la de Bonn i la Convenció de la Diversitat Biològica. Suècia pertany a la UE i per tant va transposar la Directiva de Habitat CE/43/1992 per a la conservació de l'hàbitat salvatge, segons aquesta directiva s'han de destinar zones per a la conservació de foques grises, foques comuns i les foques ocelades.

Suècia no ha introduït una prohibició total dels productes de foca. La legislació per a la cacera de foques és:

- *Hunting Act (Jaktlagen (1987:259))*
- *Hunting Ordinance (Jaktförordningen (1987:905))*
- *Swedish EPAs Regulation and guideline on hunting and the game species belonging to the state (Naturvårdsverkets föreskrifter och Allmänna Råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18))*
- *National management plan for the grey seal population in the Baltic Sea, 2001 (Nationell förvaltningsplan för gråsälsbeståndet i Östersjön (2001) under revision)*
- *The Swedish Environmental protection Agency's Decision on controlled hunting of grey seals for 2007, adopted on 11 April 2007*
- *The Weapon Act (Vapenförordning (1996:70))*
- *The Swedish Environmental protection Agency's Regulation on hunting examination (Naturvårdsverkets föreskrifter om jägarexamen, NFS 2005:4)*

7. Regne Unit – Escòcia-

Al Regne Unit i particularment a Escòcia no hi ha caça de foques com a tal per al comerç. Les foques es cacen o maten únicament per protegir les empreses pesqueres.

Tot i així com a part de la UE, igual que Suècia, Escòcia està obligada a complir la Directiva d'Hàbitats. Tot i tenir 238 llocs identificats per a la protecció de les foques, la Cort de Justícia Europea ha declarat que no està implantada correctament.

5.3. Sacrifici del animals de pelleteria

Les normes relatives al sacrifici dels animals en general i en particular de les animals de pelleteria, es descriuen a la Directiva 119/1993. Aquesta Directiva serà derogada pel Reglament (CE) nº 1099/2009 a partir de l'1 de gener del 2013:

“DIRECTIVA 93/119/CE DEL CONSEJO
de 22 de diciembre de 1993
relativa a la protección de los animales en el momento de su
sacrificio o matanza.”

CAPÍTULO I Disposiciones Generales

Artículo 1

1. *La presente Directiva se aplicará al desplazamiento, estabulación, sujeción, aturcido, sacrificio y matanza de animales criados y mantenidos para la obtención de carnes, pieles, pieles finas u otros productos así como a los procedimientos de sacrificio en caso de lucha contra las epizootias.*

CAPÍTULO IV Disposiciones finales

Artículo 18

1. *Los Estados miembros pondrán en vigor las disposiciones legales, reglamentarias y administrativas, incluidas las posibles sanciones necesarias para ajustarse a la presente Directiva el 1 de enero de 1995. Informarán de ello inmediatamente a la Comisión.*

Quedarà derogada l' 1 de gener de 2013 per:

“REGLAMENTO (CE) No 1099/2009 DEL CONSEJO
de 24 de septiembre de 2009 relativo a la protección de los animales
en el momento de la matanza.”

En els annexos de la Directiva hi figuren les normes aplicables en cada tipus d'animal i cada moment de l'estabulació en escorxadors i sacrifici dels mateixos.

Aquesta Directiva està transposada a l'Estat Espanyol amb el Reial Decret 54/1995, on l'annex F ens dóna les normes per als tipus de sacrifici autoritzats exclusivament en els animals destinats a la pelleteria:

**“Real Decreto 54/1995,
de 20 de enero, sobre protección de los animales en el
momento de su sacrificio o matanza”.**

“ANEXO F

Métodos de matanza de los animales de peletería

I. Métodos autorizados

1. Instrumentos accionados mecánicamente que penetren en el cerebro.
2. Inyección de una dosis letal de un producto que posea propiedades anestésicas.
3. Electrocuci3n con paro cardíaco.
4. Exposici3n al mon3xido de carbono.
5. Exposici3n al cloroformo.
6. Exposici3n al di3xido de carbono.

La autoridad competente determinará el método de matanza más adecuado para las distintas especies de que se trate, observando las disposiciones generales del artículo 3 del presente Real Decreto.

II. Requisitos especiales

1. Instrumentos accionados mecánicamente que penetren en el cerebro.
 - a) Los instrumentos se situarán de modo que el proyectil atraviese la corteza cerebral.
 - b) Sólo se autorizará este método cuando vaya seguido del sangrado inmediato.

2. Inyección de una dosis letal de un producto que posea propiedades anestésicas.

Sólo se utilizarán anestésicos que ocasionen la pérdida inmediata del conocimiento, seguida de muerte, y únicamente en las dosis y por la vía de aplicación que sean adecuadas a tal fin.

3. Electrocuci3n con paro cardíaco.

Los electrodos se colocarán de modo que ciñan el cerebro y el corazón, asegurándose de que la intensidad mínima utilizada provocará la pérdida instantánea del conocimiento y el paro cardíaco. No obstante, en el caso de los zorros, cuando se coloquen electrodos en la boca y en el recto se aplicará una intensidad de corriente cuyo valor medio mínimo sea de 0,3 amperios durante al menos tres segundos.

4. Exposici3n a mon3xido de carbono.

- a) La cámara donde se expongan al gas los animales estará diseñada, construida y conservada de tal modo que se evite ocasionarles heridas y sea posible vigilarlos.
- b) Los animales sólo serán introducidos en la cámara cuando se haya alcanzado en ella una concentraci3n de mon3xido de carbono de, al

menos, un 1 por 100 en volumen, procedente de una fuente de monóxido de carbono al 100 por 100.

c) Para la matanza de los mustélidos y las chinchillas se podrá utilizar el gas producido por un motor especialmente adaptado para ello, siempre que se haya demostrado mediante pruebas que el gas utilizado:

1.º Ha sido enfriado adecuadamente.

2.º Ha sido suficientemente filtrado.

3.º Está exento de cualquier material o gas irritante, y

4.º Que sólo pueda introducirse a los animales cuando la concentración de monóxido de carbono alcance por lo menos 1 por 100 en volumen.

d) Al ser inhalado, el gas deberá producir, en primer lugar, una anestesia general profunda y, por último, la muerte segura.

e) Se mantendrá a los animales en la cámara hasta que estén muertos.

5. Exposición a cloroformo.

La exposición a cloroformo podrá utilizarse para la matanza de chinchillas siempre que:

a) La cámara donde los animales sean expuestos al gas esté diseñada, construida y conservada de tal modo que se evite ocasionarles heridas y sea posible vigilarlos.

b) Los animales sólo serán introducidos en la cámara cuando ésta contenga una mezcla saturada de cloroformo y aire.

c) Al ser inhalado, el gas produzca, en primer lugar, una anestesia general profunda y, por último, la muerte segura.

d) Se mantenga a los animales en la cámara hasta que estén muertos.

6. Exposición a dióxido de carbono.

Podrá utilizarse el dióxido de carbono para la matanza de los mustélidos y las chinchillas, siempre que:

a) La cámara de anestesia donde se expongan al gas los animales esté diseñada, construida y conservada de tal modo que se evite ocasionar heridas a los animales y sea posible vigilarlos.

b) Los animales sólo serán introducidos en la cámara cuando se haya alcanzado en ella la máxima concentración posible de dióxido de carbono procedente de una fuente de dióxido de carbono al 100 por 100.

c) Al ser inhalado, el gas produzca, en primer lugar, una anestesia general profunda y, por último, la muerte segura.

d) Se mantenga a los animales en la cámara hasta que estén muertos. “

5.4. Comerç de pells

La comercialització legal o il·legal de pells animals, va íntimament relacionada amb el comerç d'animals. D'aquesta manera, tant el comerç d'animals protegits com de les parts d'aquests animals –per exemple les pells- està sota control del Conveni Internacional d'Espècies Amenaçades de Fauna y Flora Silvestres (CITES).

El CITES es va firmar a Washington el 3 de març de 1973 i és esmenat el 22 de juny de 1979, i consta de 25 articles més el preàmbul. Actualment s'hi han afegit 175 països, denominats parts, es a dir, que quasi tots els països del món formen part de la Convenció.

El conveni CITES exigeix la utilització de permisos oficials per a autoritzar el comerç d'espècies salvatges amenaçades i dels seus productes. Per tant, s'estén als animals i a les plantes, vius o morts, les seves parts, derivats i productes, incloent pells, marfil, instruments musicals, llavors, extractes, etc. elaborats a partir d'espècies incloses al Conveni.

L'objectiu és assegurar que el comerç internacional sigui sostenible i no posi en perill la supervivència de cap espècie, animal o vegetal. Per al funcionament del Conveni, existeixen dos òrgans:

- La **Conferència de les Parts**, òrgan superior del Conveni. Reuneix a tots els Estats Contractants del Conveni al menys una vegada cada 2 o 3 anys en sessió ordinària. També es poden reunir en sessió extraordinària a sol·licitud de, al menys, d'un terç de les Parts.
- La **Secretaria del Conveni CITES**, administrada per les Nacions Unides, té la seva seu a Ginebra (Suïza) y està finançada per les aportacions de les Parts. La Secretaria actua com a agent d'enllaç pels intercanvis d'informació entre els Estats i amb altres autoritats i organitzacions.

El Conveni estableix la necessitat d'obtenir permisos d'exportació al país d'origen i d'importació al de destí previs a l'intercanvi d'exemplars. També es contempla l'emissió de certificats per les excepcions previstes al Conveni. L'objectiu és que tota mercaderia objecte de comerç internacional es trobi perfectament documentada i es conegui el seu origen, destí i motiu pel qual es comercialitza.

El Conveni estableix la necessitat de, entre altres:

- Establir una o més Autoritats Administratives.
- Establir una o més Autoritats Científiques.
- Establir els punts d'introducció autoritzats per cada Part.

El Conveni CITES protegeix a més de 33.000 espècies recollides en tres Apèndixs que es revisen periòdicament. D'elles, aproximadament 28.000 són plantes i 5000 són animals. En l'Article 2 del Conveni s'explica el tipus d'animal que figura en cadascun dels apèndixs:

“Article II

Fundamental Principles

1. Appendix I shall include all species threatened with extinction which are or may be affected by trade. Trade in specimens of these species must be subject to particularly strict regulation in order not to endanger further their survival and must only be authorized in exceptional circumstances.

2. Appendix II shall include:

(a) all species which although not necessarily now threatened with extinction may become so unless trade in specimens of such species is subject to strict regulation in order to avoid utilization incompatible with their survival; and

(b) other species which must be subject to regulation in order that trade in specimens of certain species referred to in sub-paragraph (a) of this paragraph may be brought under effective control.

3. Appendix III shall include all species which any Party identifies as being subject to regulation within its jurisdiction for the purpose of preventing or restricting exploitation, and as needing the co-operation of other Parties in the control of trade.

4. The Parties shall not allow trade in specimens of species included in Appendices I, II and III except in accordance with the provisions of the present Convention.”

És a dir, el que trobem en cadascun dels apèndix del cites és:

- **Apèndix I:** Inclou espècies d'animals i plantes inclou les espècies d'animals i plantes sobre les quals pesa un major perill d'extinció. El comerç d'aquestes espècies capturades o recol·lectades en els seus hàbitats naturals està prohibit i només es permet sota circumstàncies excepcionals, per exemple, per a la investigació científica. En aquest cas, pot autoritzar el comerç concedint un permís d'exportació (o certificat de reexportació) i un permís d'importació.
- **Apèndix II:** inclou les espècies que, si bé en l'actualitat no es troben en perill d'extinció, podrien arribar a estar-ho a menys que es controli estrictament el seu comerç. Inclou també espècies d'aparença similar a altres incloses en els apèndixs CITES per tal de garantir un millor control de les protegides. El comerç d'animals i plantes, capturats o recol·lectats en el medi silvestre, i nascuts en captivitat o reproduïts artificialment, està permès si es compleixen certs requisits. En aquests casos és necessari un permís d'exportació o un certificat de reexportació.
- **Apèndix III:** inclou les espècies subjectes a reglamentació dins del territori d'un país part que necessita la cooperació dels altres països per impedir o restringir la explotació. Cal un permís d'exportació CITES quan l'espècimen és originari del país que ha sol·licitat la inclusió d'aquesta espècie en l'apèndix III, o un certificat d'origen expedit per l'autoritat administrativa CITES del país exportador, o re-exportador, a la resta dels casos.

Les funcions que corresponen a l'Autoritat administrativa CITES són exercides pels Serveis Centrals i la seva xarxa perifèrica formada per 33 direccions territorials i provincials de Comerç Exterior, en concret a través dels Serveis d'Inspecció SOIVRE. Tots ells depenen de la Direcció General de Comerç i Inversions ubicada al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç (Madrid).

Dotze d'aquests serveis d'inspecció SOIVRE estan autoritzats davant la UE com a

punts de control per a la importació i reexportació d'espècimens CITES a través dels quals es despatxaran aquest tipus de mercaderies. La resta dels Serveis SOIVRE de la xarxa col·labora amb els anteriors, realitzant tasques de suport i control CITES. Totes les unitats són coordinades pels Serveis Centrals de la Subdirecció General d'Inspecció, Certificació i Assistència Tècnica del Comerç Exterior, dependent de l'esmentada Direcció General de Comerç i Inversions.

L'Autoritat administrativa CITES té, entre altres obligacions, elaborar per a la Secretaria CITES un Informe Anual amb les dades del comerç internacional d'espècimens inclosos en els apèndixs del Conveni CITES. En aquest informe es reflecteixen els intercanvis comercials d'Espanya amb tercers països, però no el comerç dins de la UE.

En el cas de la UE, el CITES s'imposa a tots els estats membres a través del Reglament (CEE) nº 3626/82:

Reglamento (CEE) nº 3626/82 del Consejo,
de 3 de diciembre de 1982, relativo a la aplicación en la
Comunidad del Convenio sobre el comercio internacional de
especies amenazadas de fauna y flora silvestres

i posteriorment és modificat pel Reglament (CE) nº 338/97:

Reglamento (CE) nº 338/97 del Consejo,
de 9 de diciembre de 1996 relativo a la protección de especies
de la fauna y flora silvestres mediante el control de su
comercio.

Tot i la imposició del CITES a nivell de la Unió Europea, hi ha diferents reglaments que regulen o prohibeixen específicament el comerç de certes espècies animals i/o els seus derivats dins de l'àmbit de la UE. Aquestes espècies són el gat, el gos i les foques:

5.4.1. Gos i Gat

El Reglament (CE) N° 1523/2007 del 11 de desembre de 2007 pel qual es prohibeix la comercialització i la importació a la Comunitat, o exportació des de aquesta, de pells de gos i de gat o de productes que les continguin:

**“ REGLAMENTO (CE) No 1523/2007 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL
CONSEJO**

de 11 de diciembre de 2007

*por el que se prohíbe la comercialización y la importación a la Comunidad,
o exportación desde esta, de pieles de perro y de gato y de productos que
las contengan”*

“Artículo 3

Prohibiciones

*Quedan prohibidas la comercialización y la importación a la
Comunidad, o exportación desde esta, de pieles de perro y
degato y de productos que las contengan. “*

El comerç i l'ús en pelleteria de pells de gos i gat no tan sols està prohibida a la Unió Europea, si no que als EUA al 2000 -abans que la llei Europea- es va aprovar la llei HR4868 de suspensió aranzelària i de comerç del 2000, que en el capítol 3 es prohibeix la comercialització de productes fets amb pells de gos i gat:

**“ CHAPTER 3—PROHIBITION ON IMPORTATION OF PRODUCTS MADE WITH
DOG OR CAT FUR**

**SEC. 308. PROHIBITION ON IMPORTATION OF DOG AND CAT FUR
PRODUCTS.**

(b) PROHIBITIONS.—

(1) IN GENERAL.—*It shall be unlawful for any person to—*

(A) import into, or export from, the United States any dog or cat fur product; or

(B) introduce into interstate commerce, manufacture for introduction into interstate commerce, sell, trade, or advertise in interstate commerce, offer to sell, or transport or distribute in interstate commerce in the United States, any dog or cat fur product.

(2) EXCEPTION.—*This subsection shall not apply to the importation, exportation, or transportation, for noncommercial purposes, of a personal pet that is deceased, including a pet preserved through taxidermy. “*

Aquesta llei, també marca sancions monetàries per aquelles persones que vulnerin aquesta secció de la llei.

5.4.2. Foques

Actualment, a Europa hi ha una altra prohibició important que flueix en el comerç de pells, és el cas de la prohibició de comerç amb qualsevol producte provinent de les foques. Aquesta prohibició es va definir en la Directiva 83/129/CEE:

“Directiva 83/129/CEE del Consejo,
de 28 de marzo de 1983, relativa a la importación en los Estados
Miembros de pieles de determinadas crías de foca y productos
derivados”

Que prohibeix el comerç de pells de cria de foca ratllada i de foca amb caputxa. Posteriorment, aquesta Directiva es complementa amb el Reglament (CE) N° 1007/2009 que harmonitza la comercialització d'aquests productes definint en el seu article 3 certes excepcions en les importacions:

“REGLAMENTO (CE) no 1007/2009 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL
CONSEJO
de 16 de septiembre de 2009
sobre el comercio de productos derivados de la foca”

“Artículo 3

Condiciones de comercialización

1. *Se permitirá la comercialización de productos derivados de la foca únicamente cuando procedan de la caza tradicional practicada por la población inuit y otras comunidades indígenas, y contribuyan a su subsistencia. Estas condiciones se aplicarán en el momento o lugar de importación de los productos importados.*
2. *No obstante lo dispuesto en el apartado 1:*
 - a) *también se permitirá la importación de productos derivados de la foca si es de carácter ocasional y consiste exclusivamente en objetos destinados al uso personal de los viajeros o de sus familiares. La naturaleza o cantidad de esas mercancías no podrá ser tal que apunte a la intención de importarlas con objetivos comerciales;*
 - b) *también se permitirá la comercialización de productos derivados de la foca obtenidos de subproductos de la caza regulada en la legislación nacional con el único objetivo de la gestión sostenible de los recursos marinos. La comercialización se permitirá únicamente sin ánimo de lucro. La naturaleza o cantidad de los productos derivados de la foca no podrá ser tal que apunte a la intención de comercializarlas con objetivos comerciales.*

La aplicación del presente apartado no deberá constituir un obstáculo para la consecución del objetivo del presente Reglamento.”

Finalment el Reglament (CE) n°737/2010, estableix normes específiques per l'aplicació del Reglament (CE) n°1007/2009. Aquestes normes es refereixen a la comercialització exclusiva de pells obtingudes per la caça de foques pròpia dels intuïts o per caceres degudes a la gestió dels recursos marins, a més aquest reglament regula el certificats necessaris en cada cas per a la comercialització d'aquests productes:

“REGLAMENTO (UE) No 737/2010 DE LA COMISIÓN
de 10 de agosto de 2010 por el que se establecen disposiciones específicas de aplicación del Reglamento (CE) no 1007/2009 del Parlamento Europeo y del Consejo, sobre el comercio de productos derivados de la foca.”

“Artículo 3

1. Solo podrán comercializarse en el mercado productos derivados de la foca resultantes de la caza efectuada por los inuit u otras comunidades indígenas si puede probarse que proceden de actividades de caza de focas que se ajustan a todas las condiciones siguientes:

- a) la caza de focas debe ser efectuada por los inuit u otras comunidades indígenas con una tradición de caza de focas en su comunidad y región geográfica;*
- b) los productos derivados de la caza de focas deben utilizarse, consumirse o transformarse, al menos en parte, en las propias comunidades de acuerdo con sus tradiciones;*
- c) la caza de focas debe contribuir a la subsistencia de la comunidad.*

2. En el momento de su comercialización, el producto derivado de la foca irá acompañado del certificado mencionado en el artículo 7, apartado 1.

Artículo 4

Los productos derivados de la foca destinados al uso personal de los viajeros o de sus familiares solo podrán importarse cuando se cumpla alguno de los requisitos siguientes:

- 1) que los productos derivados de la foca formen parte de la indumentaria de los viajeros, o sean llevados a mano o en su equipaje personal;*

- 2) *que los productos derivados de la foca formen parte de los objetos personales de una persona física que cambie su lugar de residencia habitual trasladándose de un tercer país a la Unión;*
- 3) *que los productos derivados de la foca sean adquiridos por los viajeros en un tercer país e importados por ellos en una fecha posterior, con la condición de que, al llegar al territorio de la Unión, dichos viajeros presenten a las autoridades aduaneras del Estado miembro en cuestión los siguientes documentos:*
 - a) *una notificación escrita de importación;*
 - b) *un documento que pruebe que los productos han sido adquiridos en el tercer país en cuestión.*

A efectos de lo dispuesto en el punto 3, la notificación escrita y el documento deberán ser validados por los servicios de aduanas y devueltos a los viajeros. Para la importación, la notificación y el documento deberán presentarse a las autoridades aduaneras junto con la declaración en aduana relativa a los productos de que se trata.

Artículo 5

1. *Solo podrán comercializarse productos derivados de las focas obtenidos como resultado de la gestión de los recursos marinos si puede probarse que proceden de actividades de caza de focas que se ajustan a todas las condiciones siguientes:*
 - a) *la caza de focas debe efectuarse con arreglo a un plan de gestión nacional o regional de los recursos naturales que emplee modelos científicos de población de los recursos marinos y aplique un enfoque basado en los ecosistemas;*
 - b) *no debe sobrepasar el cupo total admisible de capturas establecido con arreglo al plan mencionado en la letra a);*
 - c) *los subproductos de la caza de focas deben comercializarse de forma no sistemática y sobre una base no lucrativa.*
2. *En el momento de su comercialización, el producto derivado de la foca irá acompañado del certificado mencionado en el artículo 7, apartado 1.”*

6. Etiquetatge i etiqueta AO en els productes de pelleteria

Als Estats Units, l'etiquetatge de pells va ser introduït per primera vegada el 1952. La Llei d'Etiquetatge de Productes de Pell (Fur Products Labeling Act) requereix que tots els productes de pell estiguin correctament etiquetats amb el nom de l'espècie i el seu país d'origen.

Al Canadà, la Llei de Competència (Competency Act), assegura que els articles de pell tinguin l'etiquetatge correcte.

A Rússia i Ucraïna, la identificació i etiquetatge dels productes de pell és requereix per llei. A la Xina l'etiquetatge dels productes està molt estès, sobretot a la ciutat.

A la Unió Europea, l'etiquetatge dels articles de pell no és obligatori si no que només es requereix en alguns països però no en tots. Les associacions europees membres de la IFTF va presentar un programa d'etiquetatge més uniforme, on l'etiqueta identifica clarament l'espècie d'on prové el producte amb el nom científic i, o amb l'idioma local i / o la traducció a l'anglès.

Tot i això, actualment els compradors de productes de pell reclamen més informació i seguretat en saber quina mena de producte compren i per tant l'etiquetatge d'aquests productes cada dia és més important.

Davant d'aquesta situació, la IFTF en col·laboració amb les principals cases de subhastes de pells – American Legend Cooperative, Finnish Fur Sales/SAGA Furs, Copenhagen Fur i North American Fur Auctions (NAFA)- van implantar per primer cop el desembre de 2006 el programa de l'etiqueta AOTM que assegura que els articles de pell que tenen aquesta marca, són productes tenen un origen assegurat, és a dir que provenen de països amb normatives de benestar animal.

La major part dels productes de pelleteria es venen en les cases de subhastes. Per tant, la etiqueta AOTM és una marca important que algunes cases de subhastes tenen integrades en les seves marques, com és el cas de SAGA Furs i NAFA.

La IFTF preveu que pròximament moltes altres cases de subhastes, integrin la marca AOTM en els seus nivells de qualitat.

La avaluació dels productes es fa a través d'una empresa independent anomenada Cotecna. Per obtenir una marca AOTM el país que fabrica els productes ha de tenir una legislació i regulacions sobre les pells:

A Europa les lleis afecten al comerç, les explotacions i al sacrifici dels animals de pell, a les que estan subjectes tots els estats membres de la UE.

Els Estats Units d'Amèrica també tenen lleis adequades a les explotacions d'aquests animals i al seu comerç, que provenen del Departament d'Agricultura i que s'ajusten als estàndards de medi ambient federal. Aquests estàndards estan administrats per la Comissió de Pells dels EUA que és l'encarregada de valorar el benestar animal i les tècniques de maneig.

En el cas de Canadà, la situació és igual que en el cas dels Estats Units, és a dir, tenen Codi de Pràctiques desenvolupats pel Departament d'agricultura i la Federació Canadenca de Societats Humanes.

Namíbia té una gran producció de ovelles Karakul, i els seus productors han de respectar el "Codi de Pràctiques que regeixen la Cura i el Maneig de l'ovella Karakul" que va ser redactat per el Ministeri d'Agricultura, Aigua i Silvicultura de Namíbia i la UE i aprovat per la Autoritat Veterinària de Namíbia- membre de la OIE².

Per totes aquestes normatives, hi ha una llista aprovada d'animals i països per la producció de pell amb origen assegurat (Fig.26):

² Organització Mundial de Sanitat Animal

COUNTRIES AND SPECIES APPROVED FOR PRODUCTION OF ORIGIN ASSURED FUR

<p>For farmed fur</p> <p>Belgium Canada Cyprus Czech Republic Denmark Estonia Finland France Germany Greece Hungary Iceland Ireland Italy</p> <p>Latvia Lithuania Luxembourg Malta Namibia (only Karakul) Netherlands Norway Poland Portugal Slovakia Slovenia Spain Sweden Switzerland (only Chinchilla) USA</p>	<p>For wild fur</p> <p>Canada Denmark / Greenland (only Seal species) Norway (only Seal species) USA</p>
<p>Approved farmed species (from above countries)</p> <p>Chinchilla (<i>Chinchilla lanigera</i>); Finnraccoon (<i>Nyctereutes procyonoides</i>); Fitch (<i>Mustela putorius</i>); Fox (blue/shadow/frost/mutations) (<i>Alopex lagopus</i>); Fox (silver/mutations) (<i>Vulpes vulpes</i>); Karakul (<i>Ovis aries</i>); Mink (<i>Mustela vison</i>); Nutria (<i>Myocastor coypus</i>); Rex Rabbit (<i>Oryctolagus cuniculus</i>).</p>	<p>Approved wild species (from above countries)</p> <p>American opossum (<i>Didelphis virginiana</i>); Arctic fox (<i>Alopex lagopus</i>); Bobcat (<i>Lynx rufus/Felis rufa</i>); Canadian marten (<i>Martes americana</i>); Coyote (<i>Canis latrans</i>); Ermine (or short tailed weasel) (<i>Mustela erminea</i>); Fisher (<i>Martes pennanti</i>); Harp seal (<i>Phoca groenlandica</i>); Hooded seal (<i>Cystophora cristata</i>); Lynx cat (<i>Lynx rufus/Felis rufa</i>); Mink (<i>Mustela vison</i>); Muskrat/Musquash (<i>Ondatra zibethica</i>); N. American badger (<i>Taxidea taxus</i>); N. American beaver (<i>Castor canadensis</i>);</p> <p>N. American grey fox (<i>Urocyon cinereoargenteus</i>); N. American lynx (<i>Lynx canadensis</i>); N. American river otter (<i>Lutra canadensis</i>); N. American squirrel (<i>Tamiasciurus hudsonicus</i>); Nutria (<i>Myocastor coypus</i>); Raccoon (<i>Procyon lotor</i>); Red fox (<i>Vulpes vulpes</i>); Ringed seal (<i>Phoca hispada</i>); Spotted skunk (<i>Spilogale putorius</i>); Striped skunk (<i>Mephitis mephitis</i>); Wolverine (<i>Gulo gulo</i>).</p>

Figura 26. www.originassured.com

A part d'aquestes llistes per països, la IFTF té unes llistes aprovades dels majoristes, minoristes i fabricants que tenen la marca AOTM. Aquestes llistes es poden trobar a la web de la marca AOTM: <http://www.originassured.com>.

7. Organitzacions internacionals de pelleteria i protecció dels animals

UICN

És la Unió internacional per a la Conservació de la Natura. És una organització que s'ocupa de la biodiversitat, el canvi climàtic, l'energia, els recursos humans i l'ecologització a través de recerca científica, i ajuda a desenvolupar polítiques, lleis i bones pràctiques.

És la organització medioambiental més antiga del món fundada al octubre de 1948 – a Fontainebleau, França-, actualment compta amb 1200 governs i ONG's com a membres i gairebé 11000 voluntaris experts en 160 països.

WWF

WWF està present en més de 100 països i compta amb el recolzament de 5 milions de persones de tots els continents. La seva funció és lluitar contra la degradació ambiental i protegir els recursos naturals, conservant la biodiversitat, sostenibilitat i promovent la reducció de la contaminació i el consum sense mesura. Està present en **més de 100 països** i compta amb el suport de 5 milions de persones dels 6 continents.

TRAFFIC

TRAFFIC ha treballat cooperant amb el govern de la UE per impulsar una reglamentació sòlida per a les espècies salvatges, doncs en el 1980 quan es va establir a Europa hi havia una gran mancança de normes, ja que tot i existir reglamentacions que en feien referència, aquestes no es duïen a terme. Actualment, TRAFFIC treballa a tot el món i no només a la UE, com es pot veure en el mapa.

SEALS AND SEALING NETWORK

Es tracta d'un comitè per a la conservació i ús sostenible del món dels recursos de les foques.

IFTF

La IFTF és la Federació Internacional del Comerç de Pells que va ser creada l'any 1949 a Canadà. Actualment conta amb 42 organitzacions de 35 països:

Àustria, Argentina, Bèlgica, Canadà, China, Dinamarca, Estònia, Finlàndia, França, Alemanya, Grècia, Hongria, Islàndia, Itàlia, Japó, Corea, Luxemburg, Namíbia, Nova Zelanda, Noruega, Polònia, Portugal, Rússia, Espanya, Eslovàquia, Eslovènia, Suècia, Suïssa, Turquia, Ucraïna, Regne Unit, EUA...

La IFTF s'ocupa del comerç internacional de pells, treball públic per a la indústria pelletera, estandarditzar l'etiquetatge dels productes de pell i subvencionar programes de protecció animal.

Al 1971 la IFTF juntament amb la IUCN i la WWF van arribar a un acord voluntari pel qual es prohibia la comercialització amb pells de guepard, lleopard, jaguar, ocelot i diferents espècies amenaçades de llúdrria.

A partir d'aquest any, aquesta federació ha estat donant suport a una gran quantitat de projectes per a l'estudi, protecció i conservació de diverses espècies amenaçades. Al 1980 va fer el Manual d'Identificació de la conferència del CITES per a millorar els controls de duanes. Les ajudes que dóna a les investigacions i als estudis, estan finançades amb un 6% dels beneficis de les subhastes de pells de Canadà, Dinamarca, Finlàndia, Alemanya, Noruega, Polònia, Anglaterra i EUA entre altres.

Al 1985 va ser acceptada a la IUCN.

EFBA

La EFBA és la Associació Europea de Criadors d'Animals de Pell que fa de paraigües a 21 associacions de criadors nacionals. Es va constituir el 1968 amb seu a Brussel·les.

Ha participat en el desenvolupament del marc legislatiu actual en la UE i les condicions de negoci dels productors de pells animals. A

més a més, també fomenta les investigacions científiques en per millorar les pràctiques de maneig i cria d'aquests animals.

Els objectius d'aquesta associació són els següents:

- Conscienciar i promoure els coneixements sobre el sector de la cria d'animals de pell a nivell Europeu.
- Mantenir el sector Europeu de la cria d'animals de pell com el líder mundial en les millors pràctiques- per exemple en el benestar animal- participant activament en la recerca científica.
- Estandarditzar les practiques si la legislació europea basats en els estàndards de benestar animal i sostenibilitat socioeconòmica
- Promoure una imatge orgullosa i realista del sector de la cria d'animals de pell en la opinió pública i entre els representants europeus

Al 2009, la EFBA va posar en marxa el Welfur project que és un projecte científic per a la configuració d'un projecte de benestar i qualitat en les granges de cria dels animals de pell. En aquest projecte hi participen diverses universitats de països de la UE. Els resultats i les fases del projecte es poden trobar en la seva pàgina web: <http://www.efba.eu/welfur/index.html>

8. El comerç de pells: un gran conflicte ètic

La comercialització de les pells animals comporta un conflicte ètic important, tant per la quantitat d'animals que són necessaris per a la producció de articles de pelleteria, la caça dels animals o la producció en males condicions d'aquests animals.

En quant a la quantitat d'animals necessaris per fer un abric de pell, els grups ecologistes ADDA o Anima Naturalis coincideixen en dir que són necessaris:

10 - 20 guineus

27 - 40 óssos rentadors

12 - 15 linxs

60 - 80 visons

60 - 200 esquirols

50 - 60 martes

30 - 200 xinxilles

Si ens referim a la caça, el més important i que implica més conflicte és el mètode de captura i sacrifici d'aquests animals. En la caça dels animal, ja siguin de pell o no, es fan servir diferents armes o trampes que en molts casos poden provocar dolor als animal, ja que no maten els animals de forma ràpida i poc dolorosa, entre els més utilitzats tenim:

Cep. Quan l'animal trepitja aquest parany es disparen dues peces que atrapen fortament una de les seves potes, impedit que l'animal pugui escapar. També acostuma a passar que, de tan empènyer, forçar i moure la seva pota es produeixin amputacions. No obstant, aquest sistema continua utilitzant-se principalment a països com Estats Units, Canadà i Rússia.

Connibear. Aquest artefacte està dissenyat per matar d'un cop al coll, en animals normalment subaquàtics com visons i llúdrigues

Llaç de nylon o metall amb nus corredís. Es fa servir principalment en la caça de felins, linxs o gats salvatges. Aquests paranys són causa directa de que altres espècies siguin també atrapades. Per tant, aquests mètodes de caça, a més de no ser selectius, constitueixen una greu amenaça per a espècies en perill d'extinció.

Els sistemes utilitzats pel seu sacrifici, descrits anteriorment, estan molt qüestionats, i segons publiquen les organitzacions ecologistes, no tots els animals estan morts abans de ser espellats.

Si parlem dels animals de granja, són animals salvatges que en llibertat passen gran part del seu temps en continuats desplaçaments, explorant grans superfícies territorials, mentre que quan són criades en granges, viuen en una superfícies reduïdes que poden provocar alteracions del comportament que es manifesten a través d'estats d'apatia, estrès, conductes desorientades, agressivitat...

Tots aquests fets fan que grups ecologistes i defensors dels animals estiguin clarament en contra de la indústria pelletera, ja que aquesta suposa en molts i molts casos, un gran patiment per als animals, i no només per les pràctiques il·legals.

Un altre aspecte que porta al conflicte, és el traffic il·legal d'animals i de les seves parts, com podem veure en aquesta imatge de la WWF del 2007 en les que hi ha

© Pavel Fomenko / WWF

480 potes d'ós confiscades a Rússia entre les que també hi havia pells i ossos de trigre i 20 kg de ginseng destinats a la Xina.

D'aquesta manera, organitzacions com la CAWT, la *Coalició contra el trafic d'espècies salvatges*, s'enfoquen en donar més atenció política al comerç internacional en les espècies salvatges.

A tots aquests conflictes s'ajunten amb notícies impactants com la que va publicar el dia 27 de març del 2006 el diari "El Mundo" sobre la caçera de foques al Canadà:

"Comienza la matanza de focas

GOLFO DE SAN LORENZO (CANADÁ).- Cazadores canadienses han comenzado este fin de semana a disparar y golpear cachorros de focas arpa en el comienzo de la temporada anual de caza, pese a las protestas de grupos defensores de los derechos de los animales. Este año, 325.000 jóvenes focas morirán en los helados témpanos de hielo frente a la costa este de Canadá.

La caza comenzó con incidentes, cuando dos embarcaciones pesqueras intentaron en dos ocasiones embestir una lancha cargada con observadores. Este año, además, las condiciones son especialmente difíciles tanto para las focas como para los pescadores.

Las moderadas temperaturas que ha experimentado el país este invierno han hecho que la capa de hielo que habitualmente cubre grandes áreas del golfo de San Lorenzo haya quedado reducida a pequeños témpanos flotantes.

Algunos científicos, así como las organizaciones de protección animal que protestan por la caza, señalan que la debilidad del hielo ha significado una mortalidad muy superior a la normal entre los cachorros nacidos en las últimas semanas.

El profesor David Lavigne, una de las mayores autoridades científicas del mundo en focas arpa indicó que, según los propios datos de las autoridades canadienses, en los

periodos recientes en los que el hielo ha sido débil la mortalidad se ha disparado entre el 25 y el 75% de las crías nacidas.

La falta de grandes placas de hielo flotante también dificulta la caza para los pescadores que tienen que disparar a las focas a distancia, en vez de golpearlas en la cabeza sobre los témpanos como se ha hecho tradicionalmente en el golfo.

El uso de rifles, la dispersión de las focas y su escasez hará que este año la caza sea menos rentable para los pescadores canadienses.

En este panorama, los ánimos se dispararon cuando una lancha cargada con periodistas internacionales invitados por la Sociedad Protectora de Animales de Estados Unidos (HSUS) para presenciar la caza observaba a un grupo de pescadores despellejar algunas de las focas cazadas.

Agresión a los observadores

Tras un par de maniobras en aguas salpicadas por pequeños témpanos flotantes que hacen más difícil controlar las lanchas, los pescadores enfilaron su embarcación contra la de HSUS a toda máquina. La rápida acción del piloto de la lancha neumática evitó el impacto.

Pero los pescadores aprovecharon la relativa cercanía -los observadores se tienen que mantener en todo momento a 10 metros de los pescadores- para tirar los intestinos de una de las focas despellejadas a los periodistas, entre los que se encontraba el enviado especial de EFE, y amenazar con sus cuchillos.

Poco después, una segunda embarcación intentó la misma maniobra con similares resultados.

"Es algo típico de los cazadores de focas, a pesar de que tenemos licencias para observar la caza y que cumplimos con las normas canadienses", aseguró a EFE Rebecca Aldworth, directora de la campaña contra la caza de focas de HSUS.

Aldworth se mostró preocupada por el hecho de que las focas arpa del golfo de San Lorenzo vayan a sufrir este año "dos desastres consecutivos. Primero la alta mortalidad por las malas condiciones del hielo y luego la matanza de 325.000 ejemplares".

Organizaciones como HSUS y el Fondo Internacional del Bienestar Animal (IFAW) han denunciado que la caza no sólo es "cruel" sino que las elevadas cuotas de caza permitidas por Canadá desde 1996 pueden tener un impacto catastrófico sobre el futuro de la población de focas en la región.

Sólo entre 2003 y 2005, los pescadores canadienses cazaron al menos un millón de focas arpa, algo más de una sexta parte de la población total en la costa atlántica canadiense.

Además, argumentan HSUS e IFAW, los animales cazados son los más jóvenes por lo que el impacto de su desaparición se verá realmente en los próximos años cuando esos ejemplares deberían haber alcanzado su madurez sexual.

Las autoridades canadienses, sin embargo, niegan que su gestión represente una amenaza para las focas arpa. Según el portavoz del Ministerio de Pesca canadiense, Phil Jenkins, las autoridades han incluido en sus modelos de gestión el impacto medioambiental como el calentamiento global y la desaparición de la capa de hielo.

"Es por ello por lo que en esta ocasión sólo hemos establecido una cuota de caza para 2006", afirmó Jenkins."

9. Comerç legal

Quant al comerç legal d'espècies, aquest apartat fa referència a les incloses dins del CITES, en concret a les importacions, exportacions i reexportacions.

IMPORTACIONS

La següent taula il·lustra les importacions d'espècimens CITES classificades segons la finalitat de la importació (Fig.27):

Importación de especímenes CITES según finalidad:

Finalidad	Unidad	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Finalidad comercial	uni	794.676	669.120	744.593	619.246	548.940	356.590
	Kg	796.701	1.301.339	613.415	56.177	211.173	102.847
	m3	2.100	1.927	837.178	2.923	330	68
	m2	0	0	0	29.400	3.340	20.000
Trofeos de caza	uni	899	1.188	1.702	1.740	1.398	1.608
Otra finalidad	uni	5.459	8.319	6.000	5.141	4.096	4.077
Total	uni	801.034	678.627	752.295	626.127	554.434	362.275
	Kg	796.701	1.301.339	613.415	56.177	211.173	102.847
	m3	2.100	1.927	837.178	2.923	330	68
	m2	0	0	0	29.400	3.340	20.000

Figura 27. www.cites.org

La gran majoria de les importacions que es duen a terme a Espanya tenen una finalitat comercial, mentre que la resta inclouen trofeus de caça, estris personals, així com espècimens destinats a institucions científiques, zoològics, jardins botànics, investigació biomèdica, exposicions, etc.

A la següent taula es pot observar, amb més detall, l'evolució de les principals partides CITES importades a Espanya amb finalitat comercial per al període 2004-2009 (Fig.28):

Espécimen	Unidad	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Piel y flancos enteros	uni	240.478	166.107	228.371	108.606	95.281	75.424
Pieles en trozos	uni	25.988	9.635	1.972	48.520	5.804	0
	Kg	130	260	375	503	1.770	611
Animales vivos	uni	235.484	195.870	119.320	96.575	85.226	61.540
Plantas vivas	uni	121.644	175.415	194.883	273.136	321.744	195.769
Corales (distintos de los vivos)	uni	3.700	3.702	2.399	3.771	4.101	3.797
	Kg	5.045	9.067	9.398	6.803	4.841	2.108
Manufacturas diversas	uni	56.669	114.914	194.602	78.634	27.648	17.297
Madera aserrada, en trozos, chapas o corteza	uni	94.840	0	0	0	0	0
	Kg	766.974	1.263.803	597.800	250	154.561	79.125
	m3	2.100	1.927	837	2.923	330	68
	m2	7.000	0	0	29.400	3.340	20.000
Otros productos	uni	13.666	3.478	3.036	10.004	9.136	2.853
	Kg	24.553	28.209	5.892	48.621	50.001	7.096
Total	uni	792.469	669.121	744.583	619.246	548.940	356.680
	Kg	796.701	1.301.339	613.465	56.177	211.173	88.940
	m3	2.100	1.927	837	2.923	330	68

Figura 28. www.cites.org

Predomina la importació de pells i flancs sencers, a més de trossos, els quals són en un 98% de rèptils. Entre aquests destaquen les pells de llargardaixos (gèneres Tupinambis i Varanus), serps (gènere Python i Ptyas) i cocodrils (gènere Caiman i Aligator). Després de importats, molts d'ells es reexporten en forma de pells tenyides i acabades, o en forma de sabates, bosses i altres manufactures de pell. Un petit percentatge de les pells importades es correspon amb mamífers (guineu argentí, linx vermell, linx canadenc, etc.) Entre els no rèptils es troben essencialment les pells de guineu grisa argentina.

En el cas de les manufactures, destaquen les manufactures de pell de mida petita de rèptils (al·ligàtor, cocodril, serp, varà, tejú, etc.), Per exemple, corretges de

rellotge, sabates, bosses, etc. També trobem peces de fusta de Ramin, talles de dents d'hipopòtam, pals de pluja de cactàcies i altres articles.

Addicionalment, s'importen espècies no CITES però sí incloses en els reglaments comunitaris. D'aquestes, la majoria es corresponen amb pells senceres i manufactures de pell, així com una petita quantitat d'animals vius.

EXPORTACIÓ I REEXPORTACIÓ

Les exportacions es corresponen essencialment amb espècimens vius originaris d'Espanya (silvestres, criats en captivitat o obtinguts mitjançant reproducció artificial), en menor mesura s'inclouen espècimens originaris d'altres estats membres de la UE (considerat comerç intracomunitari). Entre les mercaderies originàries d'Espanya destaca l'exportació de plantes reproduïdes artificialment en vivers, així com caviar i carn d'esturió criat en captivitat en piscifactoria.

Les reexportacions inclouen tant els productes manufacturats a Espanya a partir de matèries primeres (pells, fustes, etc.) originaris d'altres països, com els productes que es reexporten sense haver estat transformats. Les exportacions representen una petita fracció, i el comerç de sortida espanyol és principalment de reexportació (Fig.29).

Exportación y reexportación de especímenes CITES según finalidad:

Finalidad	Unidad	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Finalidad comercial	uni	442.399	579.605	463.497	498.704	326.223	146.285
	Kg	2.111	1.605	3.001	63.896	100.465	4.595
	m2	17.729	0	5.088	0	0	114
Trofeos de caza	uni	5	70	8	10	16	18
Otra finalidad	uni	6.139	4.614	7.000	1.495	637	186
Total	uni	448.543	584.289	470.505	500.209	326.860	146.489
	Kg	2.111	1.605	3.001	63.896	100.465	4.595
	m2	17.729	0	5.088	0	0	114

Figura 29. www.cites.org

A la taula s'observa que gairebé la totalitat de les exportacions i reexportacions que s'autoritzen són amb finalitats comercials. Una molt petita part és autoritzada per exportar o reexportar objectes personals, animals per zoològics, espècimens per a investigació biomèdica, etc.

Principales partidas de exportación y reexportación con finalidad comercial:

Espécimen	Unidad	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Piel y flancos enteros	uni	17.410	147.103	11.191	30.265	8.331	8.183
	en						
Piel trozos	uni	231	732	1.889	793	504	270
	Kg	0	0	0	4.661	0	9
Animales vivos	uni	11.922	7.959	167	1.225	1.212	867
Plantas vivas	uni	64.731	64.272	88.981	106.052	148.570	102.580
Manufacturas diversas	uni	348.105	223.666	361.280	353.504	167.453	34.379
Maderas trozos, chapas y corteza triturada	uni	17.729	134.000	0	3.000	0	0
	Kg	0	0	0	0	96.850	0
	m2	0	0	5.088	0	0	114
Otros	uni	0	873	0	4.188	153	6
	Kg	2.111	1.602	2.997	3.455	3.615	4.584
Total	uni	460.128	578.605	463.508	499.017	326.223	146.285
	Kg	2.111	1.602	2.997	8.116	100.465	4.593
	m2	0	0	5.088	0	0	114

Figura 30. www.cites.org

A la següent taula es pot observar, amb més detall, l'evolució de les principals partides CITES exportades i reexportades des d'Espanya amb finalitat comercial per al període 2004-2009:

En el cas de les pells i flancs es tracta, majoritàriament, de reexportacions de pells de rèptil (destaquen els gèneres *Varanus*, *Tupinambis*, *Python* i *Caiman*) prèviament importades i que es reexporten un cop adobades, tenyides i acabades. En el cas d'animals vius, s'exporten rapinyaires (*Falconidae* fonamentalment) i coloms criats en captivitat a Espanya. També es reexporten exemplars prèviament importats com ara rèptils (iguanes i tortugues) i aus (psitacides).

En el cas de les manufactures, el major volum correspon a reexportacions d'articles de marroquineria (calçat, complements) elaborats al nostre país a partir de pells de rèptil (cocodrils, serps, llangardaixos) importades en brut o adobades des de tercers països. En menor mesura trobem reexportacions de talles elaborades amb fusta de Ramin (*Gonystylus* sp), roba amb aplics de pell de rèptil, xapes de fusta de caoba, instruments musicals elaborats amb existències pre-Conveni de *Dalbergia nigra*, i altres articles.

Traffic, estima que entre 2000 i 2005, 3,4 milions de llangardaixos, 2,9 milions de cocodrils i 3,4 milions de pells de serps (3.4 milions) van ser importats. Totes aquestes espècies estaven incloses dins de les llistes del CITES. El comerç legal estimat en productes de la UE va ser d'uns 93 milions d'euros, en el 2005.

10. La caça furtiva

L'any 2004 a Espanya el Servei de Protecció de la Natura de la Guardia Civil (SEPRONA), va rebre un total de 926 denúncies referents a la fauna del CITES entre les quals hi ha 10 penals, 541 administratives i 375 actes. Durant el mateix any es van recuperar 2.321 peces i derivats- pèls d'elefant, marfil, potes, pells, caps, etc.- d'espècies animals que pertanyen a la classificació del CITES.

DIRECCION GENERAL DE LA GUARDIA CIVIL

SERVICIO PROTECCION DE LA NATURALEZA

ESPECIMENES RECUPERADOS INCLUIDOS EN EL CONVENIO C.I.T.E.S. EN 2004

E S P E C I M E N E S	COMUNIDADES	MADRID	CASTILLA LA MANCHA	EXTREMADURA	ANDALUCIA	MURCIA	VALENCIANA	CATALUÑA	ARAGON	LA RIOJA	NAVARRA	CANTABRIA	CASTILLA Y LEON	GALICIA	ASTURIAS	CANARIAS	BALEARES	CEUTA	MELILLA	TOTAL	
		MAMIFEROS	4	4	3	75	4	12	11	32			9		18	25	1	18			2
AVES	37	3	2	180		108	3	11	1	3	70	8	228	3	59	1			2	697	
REPTILES	43	3		273		207	45	18		2	5	18	25	13	81			39	37	809	
PECES	PIEZAS																				
	KILOS																				
ANTOZOOZOS	PIEZAS					8	33						1			30				72	
MOLUSCOS							5													5	
ARACNIDOS									22				7	5						44	
MARIPOSAS		1			9																
INSECTOS																					
TOTAL KILOS																					
TOTAL ESPECIMENES PIEZAS		85	10	5	517	4	333	97	83	1	14	82	49	279	17	186	1	39	41	1.843	
KILOS 1.000																					1.000
FLORA	PIEZAS				2.706	1.702	8	21.406													25.822
	M ² de Caoba						12.636														12.636
PARTES Y DERIVADOS.																					
TOTAL KILOS		100						17,75													117,750
TOTAL PIEZAS		1.471	24	2	95		570	46	2		34	30	4	8		21	6		8	2.321	
DETENIDOS		1																			1

El detenido lo fue por comercio ilegal de madera inculpada en el Convenio CITES: Palisandro de Brasil (Dalbergia nigra)

PARTES Y DERIVADOS: Corresponde a pelos de elefante, marfil, patas, pieles, cabezas, etc.

Figura 31. SEPRONA

Molta gent creu que la caça furtiva pertany al passat, que es tracta d'una activitat molt residual localitzada a zones rurals i que compta amb pocs seguidors i que el furtivisme és, en essència, un problema menor i esporàdic. No és així segons la Guàrdia civil, ja que l'índex de delictes relacionats amb aquestes pràctiques és major a Espanya que a la resta de la UE. Això pot ser causa de que la consciència ecològica dels espanyols és menor que en altres països europeus i que potser les tradicions, tant la tauromaquia com la tradició de la caça, han pogut contribuir.

Al 2007, el SEPRONA (Servicio de Protección de la Naturaleza de la Guardia Civil) va detenir a 65 persones per delictes relacionats amb la caça major (animals de gran tamany), 44 per caça menor (de petit tamany, com conill o perdiu) i 33 per altres atemptats contra la fauna, entre ells amb espècies protegides.

Des de el SEPRONA reconeixen que les infraccions relacionades amb el furtivisme són molt similars a anys anteriors, i avisen que el fenomen no s'ha eradicat, simplement ha evolucionat i ha canviat de presentació. Fa dècades, eren els caçadors del lloc en qüestió els que caçaven, moltes vegades per supervivència. Avui dia, és diferent. Darrere les caceres il·legals moltes vegades hi han autèntiques màfies. Són organitzacions que mouen grans quantitats de diners i que actuen sense escrúpols, per tal d'obtenir la peça desitjada. És el que es coneix com "furtivisme de trofeu": gent amb alt poder adquisitiu paga a guies per a que els identifiquin els animals. Una vegada han capturat l'animal, li tallen el

cap i abandonen la resta del cos. Algunes espècies, estan en greu perill d'extinció per la forta pressió furtiva.

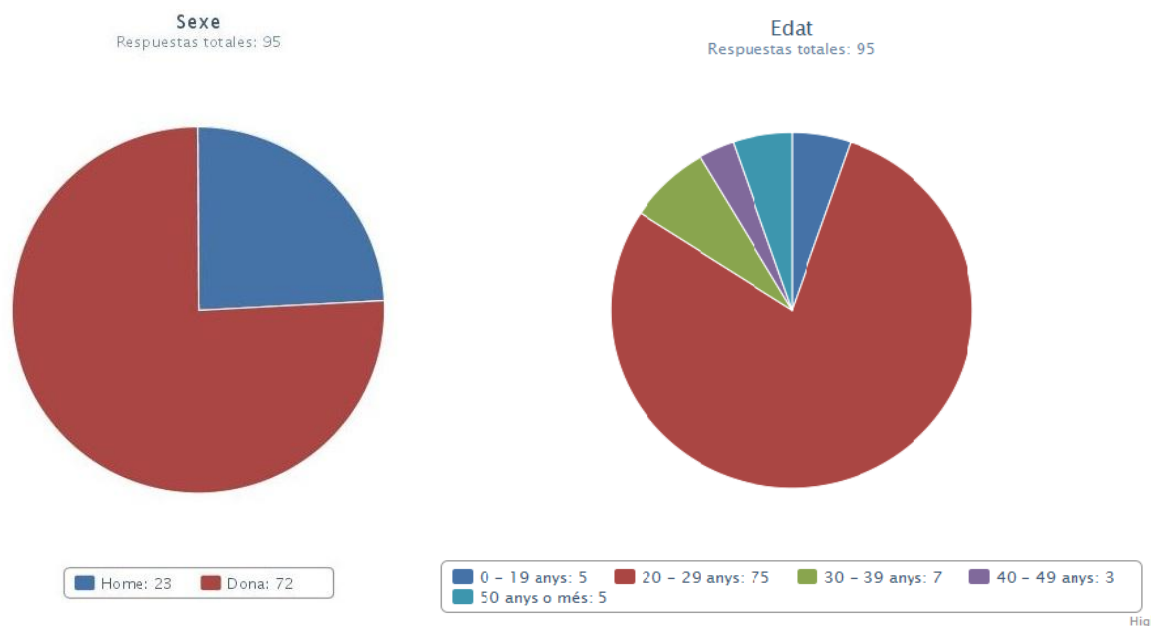
“Actuen sense impunitat, mouen molts diners i aquesta és una pràctica molt negativa per al medi ambient”, es diu des del SEPRONA. Aquestes organitzacions es solen anunciar per Internet sota l'aparença de publicitat legal, i utilitzen armes i tecnologia molt sofisticada: visors nocturns, silenciadors, radiotransmissors... Els caps de les organitzacions (coneguts com a geiper) són els encarregats de guiar fins a la peça que es vol capturar.

En els registres s'han intervingut també cranis i corns de cabra hispànica o cérvol, entre altres. També s'han trobat dins de frigorífics fins i tot caps de llop ibèric. El furtivisme està registrat a l'article 335 del Codi Penal, poguent assumir fins a dos anys de presó. Els experts coincideixen en que es tracta d'un càstig no molt elevat. La majoria de les denúncies són només sancions administratives. Hi ha qui diu que “la llei empara als furtius”, tot i que potser és difícil que s'endureixin els càstigs a aquestes lamentables pràctiques.

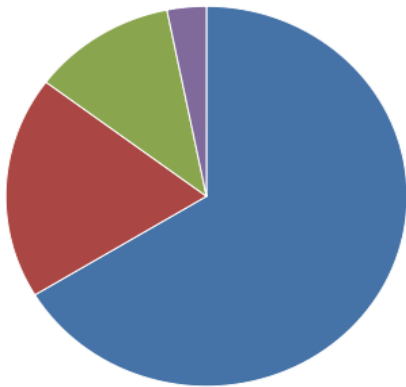
11. Enquestes i opinions

Per a aquest treball es van realitzar 95 enquestes, amb 13 preguntes i un petit espai per donar una opinió personal sobre el món de la pelleteria. Els resultats obtinguts són el següents:

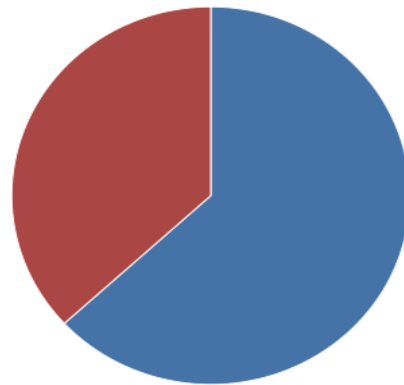
Com veiem en els gràfics, 72 dels enquestats eren dones, mentre que només 23 de les persones que varen respondre a les preguntes eren homes. La franja d'edat que més va participar a l'enquesta van ser joves d'entre 20 i 29 anys, i el grup menys nombrós es troba entre els 40 i 49, amb 3 persones enquestades. La major part de respostes corresponen a estudiants, i en segon lloc a persones que treballen. Les altres 14 persones es troben en atur (11) o jubilades (3). També es important destacar que 60 enquestes (la gran majoria) van ser contestades per gent amb una feina o formació relacionada amb el món dels animals.

Ocupació
 Respuestas totales: 95

■ Estudiant: 63 ■ Treballant: 18 ■ Atur: 11 ■ Jubilat / Jubilada: 3

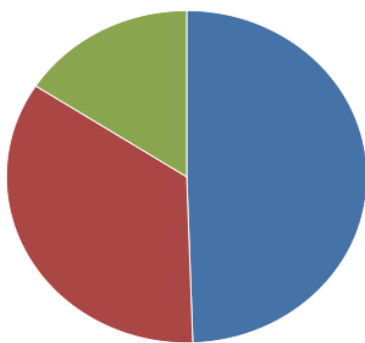
Està relacionada la teva feina i/o formació amb el món dels animals?
 Respuestas totales: 95

■ Si: 60 ■ No: 35

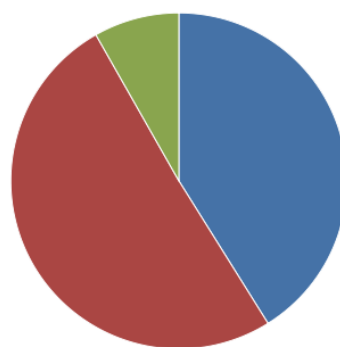
També és bastant curiós que la major part de les respostes a la pregunta “coneixes de quin animal han estat obtinguts els teus objectes de pell?” han contestat que ho desconeixen. Respecte a la pregunta que fa referència a si el enquestats tenen algun objecte de pell, 47 de les 95 persones responen afirmativament. 15 van respondre que desconeixen si tenen algun objecte de pell.

Tens alguna peça de roba, cartera, bossa o qualsevol altre objecte de pell?
 Respuestas totales: 95

■ Si: 47 ■ No: 33 ■ No ho sé: 15

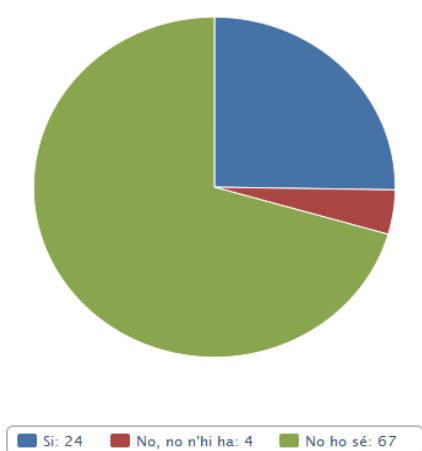
Si tens roba de pell, coneixes de quin animal s'ha obtingut?
 Respuestas totales: 73

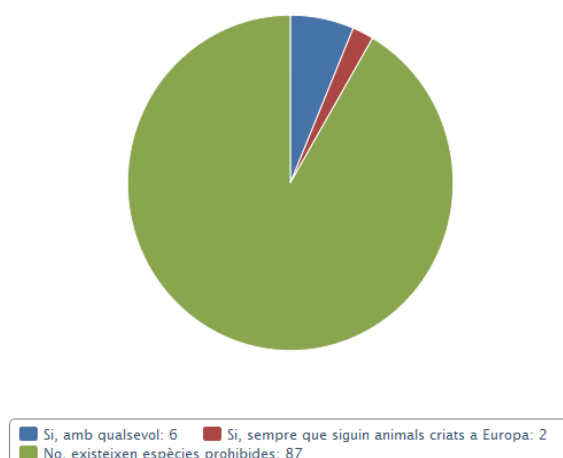
■ Si: 30 ■ No: 37 ■ Prefereixo no saber-ho: 6

El desconeixement sobre les lleis per a la protecció dels animals destinats a la producció de pell és evident respecte a les respostes obtingudes: la major part dels enquestats responen que desconeixen si hi ha alguna llei al respecte, tot i que la majoria contesten que existeixen pells d'espècies amb les que no es pot comerciar. 6 de les 95 persones fins i tot van contestar que sí es pot comerciar amb qualsevol espècie.

Saps si existeix a Espanya alguna llei que protegeixi els animals destinats a la producció de pell?

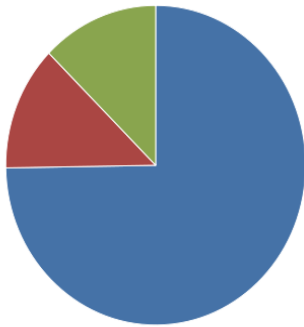

Creus que a Espanya es pot comerciar amb qualsevol pell animal?
Respuestas totales: 95

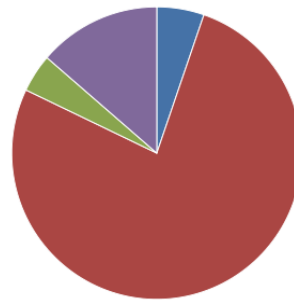
També es va preguntar si existeixen granges dedicades exclusivament a la producció de pell, a la qual cosa tres quarts parts de les respostes van ser afirmatives. 73 de les 95 persones coneixen la definició de marroquineria i una quantitat relativament alta de les respostes van ser errònies, fins i tot 5 persones contesten que consisteix en el comerç de pells amb el nord d'Àfrica. Hem de destacar també les respostes referents a la diferència entre el cuir i les pells, ja que una proporció bastant gran dels enquestats no sap exactament a que ens referim quan parlem de cuir i pell: 19 persones afirmen que el cuir és sintètic i la pell procedeix dels animals i 7 persones contesten que no hi ha cap diferència entre els dos. Més de la meitat de la gent respon correctament a la pregunta sobre l'edat de captura de les foques, tot i que un nombre elevat de persones creu que aquestes són capturades més tard del que ho són realment: 34 contesten que es fa entre l'any i els dos anys de vida.

Creus que a Espanya hi ha granges dedicades únicament a la producció de pell?

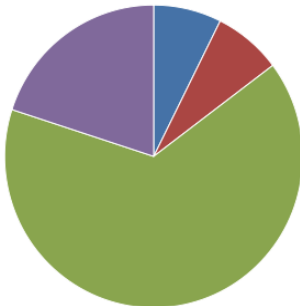
■ Si: 71 ■ No: 12 ■ No, només s'aprofita la pell dels animals destinats al consum humà: 1

Què és la marroquineria?
Respostes totes: 95

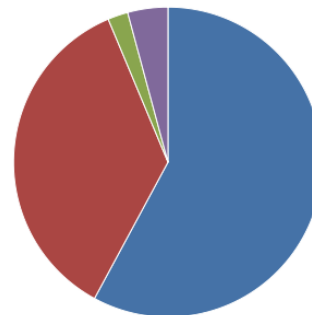
■ Comerç de pells amb el nord d'Àfrica: 5 ■ El laboració d'articles o accessoris de cuir: 73
■ Artesà que el labora manualment vestimenta amb pell animal: 4
■ La fabricació de productes d'imitació de pell: 13

Quina és la diferència entre una prenda de cuir i una de pell?
Respostes totes: 95

■ No hi ha cap diferència: 7 ■ L'origen de l'especie animal: 7
■ Una peça de roba de pell conserva els pels a diferència del cuir: 62
■ El cuir es sintètic, i la pell és d'origen animal: 19

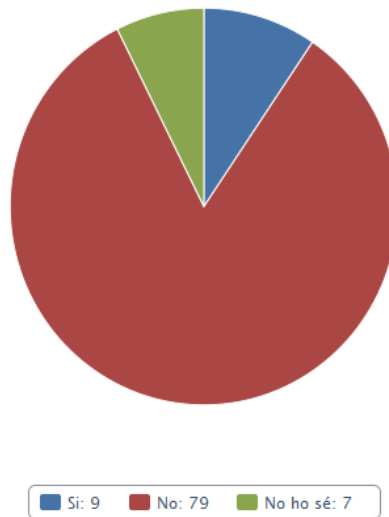
Coneixes l'edat de captura de les foques (Phoca Groenlandica) per obtenir la seva pell?
Respostes totes: 95

■ Abans dels 5 mesos d'edat: 55 ■ Entre un i dos anys de vida: 34 ■ Més de 5 anys de vida: 2
■ La pell de les foques mai s'ha utilitzat al món de la pelleteria: 4

La última pregunta és si es creu ètica la caça d'animals per obtenir la seva pell; a aquesta pregunta la resposta és prou uniforme: 79 persones (un 83%) creuen que no ho és, enfront al les 9 persones que creuen que sí. És important subratllar que la major part de les enquestes les han contestat gent jove i relacionada laboral o acadèmicament amb el món dels animals, el que ens fa preveure que poden estar més sensibilitzats amb aquests temes, d'aquí que la majoria dels enquestats respongui en contra de la obtenció de pells.

Creus ètica la caça i producció d'animals per obtenir les seves pells?
Respostes correctes: 95

És un fet, però, que hi ha un cert desconeixement respecte al món de la pelleteria per part tant dels consumidors, com dels no consumidors. Volem destacar algunes respostes a la pregunta oberta que es feia a l'enquesta, i que serien un resum bastant significatiu del que han opinat la majoria de les persones enquestades, que distingeixen entre "l'aprofitament" de les pells d'animals d'escorxador i les d'animals que han estat capturats només per la seva pell:

"Estic d'acord en aprofitar la pell d'animals que van per consum, però totalment en contra de la cria d'animals per produir pell"

“Trobo que és ètic utilitzar la pell dels animals destinats a consum humà, posats a fer, millor que s'aprofiti tot. En canvi, no crec que sigui gens ètic sacrificar un animal només per la seva pell , trobo que és el mateix que els que es feia amb el marfil als elefants. A més, actualment hi ha massa tècniques d'imitació de pell amb bon resultat com per justificar-ho”

“Depèn de com és reguli. Si és per a utilitzar pell d'animals que igualment es sacrifiquen pel consum de la seva carn, em sembla perfecte, més material que s'utilitza i no es llença. Amb espècies salvatges, que es cacen, no em sembla gens bé, no és necessari el patiment dels animals per un simple fet estètic.”

12. Entrevista

El Gremi de Pelleters de Catalunya es va constituir el mes de juny de l'any 1977, i té com a funció principal la representació, la gestió i la defensa dels interessos econòmics i socials dels seus membres. La culminació d'aquest procés inicial fou la inauguració de la seu del Gremi el dia 5 d'octubre de 1978. Actualment el secretari general del Gremi és el senyor Villanueva Piquer.

Entrevista al Sr. Enrique Villanueva Piquer

Secretari General del Gremi de Pelleters de Catalunya

Quina és la seva tasca dins el Gremi de Pelleters de Catalunya?

Assessorament jurídic dels agremiats i coordinació de les tasques de promoció del sector com són per exemple les fires, i preparació davant de les campanyes antipell.

A Catalunya la tradició dels gremis està molt arrelada, quanta gent està agremiada al Gremi de Pelleters de Catalunya?

Actualment hi ha 22 empreses de venda i fabricació de productes pelleters.

Actualment estem immersos en la ja famosa crisi. Com està afectant aquesta a l'economia del sector?

Afecta a tots per la disminució de capacitat econòmica de la gent. Els preus de les pells fines no poden baixar perquè els preus d'origen (Àsia) no baixen. A més, els costos de confecció asiàtics són més baixos que els d'aquí. Es fa difícil competir contra els mercats asiàtics, tot i que la feina dels artesans d'aquí són d'una qualitat excepcional.

Com veu el sector de cara al futur?

És una incògnita, però la pell és una matèria noble que es seguirà utilitzant. Estarà en funció del canvi climàtic i de la moda.

Creu que el mercat dels productes d'imitació són o poden ser una competència important a tenir en compte?

Crec que no, estem parlant de nivells diferents. És com comparar cotxes de diferents gammes. Són qüestions diferents. L'únic avantatge dels productes d'imitació és el preu, res més.

Com creu que afectaria a l'economia la prohibició de la producció d'animals de pell fina com el visó?

Les pells de guineus i visons haurien de ser d'importació i es perdria una font d'ingressos, ja que a més, les granges d'aquí exporten. Seria una forma de "carregar-se" injustament el sector.

Així com els agricultors i ramaders poden obtenir ajudes del govern, hi ha algun tipus de subvencions o ajudes a les que puguin optar els grangers i artesans del sector pelleter?

No reben res de res, de ningú. Tenim empresaris patidors, amb il·lusió per aconseguir pells de qualitat i resistir.

Heu rebut queixes o protestes per part de les associacions a favor dels drets dels animals? De quin tipus?

Sí, poques pero seguiran venint, per exemple aviat es farà una fira a Madrid i tornaràn a apareixer. Sempre són els defensors dels anomenats drets animals. Tant uns com els altres estem convençuts del que pensem, per tant és millor no barallar-se. Amb el que coincidim és que no s'ha de fer patir als animals.

Creu que la legislació actual és la més correcte? Quines coses hi troba a faltar? Quines canviaria?

Ara no tenim gaires problemes. Tot està sota el control del Conveni de Washington.

Seria d'interès estudiar l'establiment d'aranzels perquè tots els productors de tot el món puguin competir per igual, aleshores els factors decisius serien el disseny de les peces i la mà d'obra.

Actualment es perjudica a Europa, la legislació hauria de ser més lògica en quant a la producció de pells. No pot ser que en alguns països es prohibeixi la producció de pells com a Holanda i en altres no.

Quin és el problema legal més freqüent al que us heu d'afrontar?

La negociació sindical. Actualment tenim el "Conveni de comerç de la pell de Barcelona" i el "Conveni de confecció de pell de Catalunya. I hi ha una manca de coneixements del sector per part dels agents sindicals, ja que l'activitat pelletera és de temporada. S'hauria de ser més flexible en el moviment de plantilles.

També apareixen queixes injustes per part dels clients, com ara reclamacions de devolucions dels diners tres anys després de comprar la peça de roba. És per això que s'han de fer i fem peritatges.

Com s'actua davant una irregularitat de traçabilitat dels productes i què passa amb el gènere?

Existeix el SOIVRE que és el servei oficial de duanes que controla l'origen de les mercaderies. Si és una pell d'una espècie animal regulada pel Conveni de Washington ho retenen a duanes; en cas de dubte consulten al Gremi.

Ara s'ha normalitzat i ja no es fan tantes tonteries. Hi ha moltes dificultats per fer-les, inclús està definit al codi penal les transaccions amb pells prohibides.

13. Conclusions

Durant el transcurs del treball, hem aconseguit fer-nos una idea de com és el món de la pelletteria des del punt de vista dels propis empresaris del sector i de la gent que hi està en contra.

El sector de les pells -actualment ubicat entre Àsia, els EUA i Europa- és un sector important i que mou gran quantitat de diners, fins i tot, és una part important de l'economia rural de certs països on les pells formen part de la tradició del país.

Tot i així, hi ha parts de la societat que no veuen amb bons ulls el fet que es matin animals únicament per a la producció d'articles de pell, que en molts casos només responen a la moda o al luxe. A més a més, juntament amb aquest conflicte, hem de sumar-hi que durant molts anys el sector de la pelletteria ha utilitzat pells de diferents espècies animals per elaborar aquests articles, espècies que en molts casos estan en perill d'extinció, la qual cosa pot portar a la pèrdua de la diversitat.

Una altra problemàtica important és l'ús de pells de determinats animals, com per exemple, les foques o altres espècies domèstiques, com el gos i el gat, que en la nostra societat actual provoquen un important problema moral i ètic, ja que la visió d'aquestes espècies és molt diferent, perquè són espècies molt properes a la major part de la societat i fins i tot arriben a ser part de la pròpia família. La importància de les caceres de foques també és palpable a nivell social com veiem en les notícies dels diaris, com per exemple la que hem presentat del diari "El Mundo".

Un altre problema important que hem vist durant el procés del nostre treball, és la forma en què s'estabulen o es cacen aquest animals. Les organitzacions de protecció dels animals destaquen que s'infligeix dolor i patiment als animals durant aquest processos. Tot i així, no és un tema que preocupi només a aquest tipus d'organitzacions, sinó també a la resta de la societat, fins i tot a les pròpies empreses pelletteres que impulsen projectes per al benestar dels animals.

Per tots aquests motius, actualment hi ha lleis i acords internacionals com pot ser el CITES, que vetllen per la protecció de determinades espècies impedit la seva

comercialització. També tenim acords internacionals per al control de la caça cruel dels animals i per últim la prohibició de comerciar amb productes derivats del gos i el gat, i en determinats casos també de la foca.

En quant a les lleis referents a la cacera de foques, Suècia i Noruega són els països on trobem les lleis més estrictes mentre que la més laxa, o al menys des del punt de vista de la EFSA, és la de Namíbia, que sembla ser la més problemàtica.

Tot i així, les organitzacions de protecció dels animals ens diuen que el tràfic de pells i d'animals vius, la caça furtiva i les males condicions d'aquests animals en les granges són problemes encara vigents. Tanmateix, les fonts oficials d'aduanes i del Seprona fan poques referències a les pràctiques furtives, així com dels comportaments moralment qüestionables respecte a certes pràctiques cap als animals.

Tot això es tradueix en un buit informatiu que és, potser, el responsable del desconeixement respecte el món de les pells en la societat actual.

Hem de dir també que, per a la realització d'aquest treball, es va intentar contactar amb nombrosos minoristes pel·leters i organitzacions per a la protecció dels animals, i la resposta d'aquests va ser gairebé nul·la. Tant per aquest motiu com per l'escassa informació que hem obtingut sobre aspectes concrets del món de les pells podríem dir que existeix un cert hermetisme en tot el que envolta el món de la pelleteria. Potser és perquè es tracta d'un àmbit cada vegada més denunciat per les noves generacions i més afectat per la forta pressió que exerceixen nombroses organitzacions ecologistes, amb grans campanyes que compten fins i tot amb la col·laboració de cares conegudes. Aquestes campanyes mostren una imatge cruel i poc "glamurosa" de les pells i, sobretot, de la seva obtenció.

Tot i així, Enrique Villanueva, secretari general del Gremi de Pel·leters de Catalunya, ens ha explicat que l'entrada de pells prohibides actualment és molt difícil i que les sancions per aquests casos estan contemplades pel Codi Penal.

Per acabar hem de dir que el món de la pelleteria és un món complex i que ha produït molts conflictes i moltes opinions tant a favor com en contra, així com

l'establiment de lleis per al control de l'origen de les pells, comerç, etc. És un món on costa introduir-se sobretot per la manca d'informació en alguns casos.

En la nostra opinió, creiem que sense una acció coordinada i pertinentment estructurada entre els països és impossible el control de les pràctiques il·legals i que en alguns casos la importància que es dóna a aquest àmbit per part de les administracions encara és prou escassa.

Bibliografía

LLIBRES

- *Carlos Bosch Tous*, **Especies usadas en peletería**, Aedos, Barcelona 1992.
- *Federación Española de Asociaciones de Peletería*, **Hombres, animales, pieles: obra de valor científico sobre el aprovechamiento, protección y ecología de animales de piel fina**; Berna, Barcelona, 1986.

INFORMES

- *European Commission: Directorate-General Environment*, **Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seals species**, April 2008, Cowi.:
http://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/pdf/seals_report.pdf
- *EFBA*; **Annual Report 2010**:
http://www.efba.eu/download/annual_report/2010/files/efba_annualreport2010_07_web_high.pdf
- *IFTF*; **Wild Fur book**:
<http://www.iftf.com/wildfurbook/>
- *IFTF, EFBA*; **El impacto socio-económico de la cría intensiva de la peletería europea**
<http://www.iftf.com/publctns/5036SpaEuroSocioEconomic.pdf>
- *Karakul board of Namibia*; **Code of Practice for the care and handling of karakul sheep in Namibia**, Windhoek, June 2006
<http://www.originassured.com/index.php/library/farmedrulesandregulations/>
- Igualdad Animal; **Informe de Granjas de visones**:
http://issuu.com/igualdadanimal/docs/informe_granjasdevisones?mode=embed&layout=http%3A%2F%2Fskin.issuu.com%2Fv%2Fflight%2Flayout.xml&showFlipBtn=true

LEGISLACIÓ

- Directiva CE/98/58

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1998:221:0023:0027:ES:PDF>

- Reial Decret 348/2000

http://www.boe.es/aeboe/consultas/bases_datos/doc.php?id=BOE-A-2000-4698

<http://www.boe.es/boe/dias/2000/03/11/pdfs/A10192-10195.pdf>

- Reglament CE/3245/1991

http://www.medioambientecantabria.com/documentos_contenidos/11928_1.134.pdf

- Reglament CE/35/1997

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31997R0035:ES:HTML>

- Decisió CE/188/1998

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1998:070:0028:0030:ES:PDF>

- Acord internacional amb EUA en materia de captura d'animals salvatges

[http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:21998A0807\(01\):ES:HTML](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:21998A0807(01):ES:HTML)

- Acord internacionaonal amb Canadà i Rússia en materia de captura d'animals salvatges

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:51997IP0187:ES:HTML>

- Marina Mammal Regulation SOR/93/56 (Canadà)

<http://laws-lois.justice.gc.ca/PDF/SOR-93-56.pdf>

- Text del CITES

<http://www.cites.org/eng/disc/E-Text.pdf>

- Apendix I, II i III del CITES

<http://www.cites.org/eng/app/appendices.php>

- Directiva CE/119/1993
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31993L0119:ES:HTML>
- Reglament CE/1099/2009
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:303:0001:0030:ES:PDF>
- Reial Decret 54/1995
<http://www.boe.es/boe/dias/1995/02/15/pdfs/A05146-05153.pdf>
- Reglament CE/3626/1982
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31982R3626:ES:HTML>
- H.R. 4868: Tarif Suspension and trade act of 2000
<http://www.govtrack.us/congress/billtext.xpd?bill=h106-4868>
- Directiva CE/129/1983
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31983L0129:ES:HTML>
- Reglament CE/1007/2009
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:286:0036:0039:ES:PDF>
- Reglament CE/737/2010
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:216:0001:0010:ES:PDF>
- Regulation on seal hunting in Vesterisen (the Western Ice) and Østisen (the Eastern Ice)
http://www.originassured.com/images/oa/fur_regulations/Norwegian_sealing_regulations.pdf

PAGINES WEB

- Pàgina web oficial del Ministeri d'Agricultura, Ramaderia i Medi ambient:
www.marm.es
- Pàgina web oficial de la marca AO: www.originassured.com
- Pàgina web oficial de la WWF: www.wwf.es

- Pàgina web oficial de la IFTF: www.iftf.com
- Pàgina web oficial de la EFBA: www.efba.eu
- Pàgina web oficial del projecte Welfur Project: www.efba.eu/welfur/index.html
- Pàgina web oficial de la IUCN: www.iucn.org
- Pàgina web oficial de TRAFFIC: www.traffic.org
- Pàgina web oficial de CITES: www.cites.org
- Pàgina web oficial de Anima Naturalis: www.animanaturalis.org
- Pàgina web oficial del SEPRONA:
www.guardiacivil.es/quesomos/organizacion/operaciones/seprona/